ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 447

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4410 ὅσον ἀφορᾷ τὴν σωματικὴν ἐξέτασιν τῶν στρατευσίμων καὶ λοιπῶν εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν στρατὸν ὑπηρετούντων ἀνδρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν 4410 Νόμον τῆς 23 Αὐγούστου 1929 «περὶ ναυτικῆς στρατολογίας, ἐθελουσίας κατατάξεως καὶ γενικῆς καὶ εἰδικῆς προπαιδεύσεως νεοκατατασσομένων» (Ἐφ. Κυβερνήσεως τεῦχος Α΄ 1929 σελ. 2725), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐξαιρουμένων τῶν ἐξ ἀναβολῆς κατατάξεως διὰ λόγους ὑγείας ἐπανερχομένων στρατευσίμων, οἵτινες ἐξετάζονται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ 4410 Νόμου, ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Α.Ν.Υ.Ε., τῶν ἐθελοντῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἰδίου Νόμου, τῶν ὑποψηφίων μαθητῶν τῶν προπαρασκευαστικῶν σχολῶν καὶ τῶν ἀπ' εὐθείας μὲ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ ἢ μαθητευομένου τεχνίτου καταταξομένων ἰδιωτῶν, περὶ ὧν προβλέπουσιν εἰδικαὶ διατάξεις, ἡ σωματικὴ ἐξέτασις τῶν λοιπῶν ἐν οἱαδήποτε ἐποχῇ πρὸς κατάταξιν προσερχομένων ἐθελοντῶν, στρατευσίμων καὶ ἐφέδρων ἐνεργεῖται κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου κατατάξεως, τὴν σύνθεσιν τοῦ ὁποίου καθορίζει τὸ ἄρθρον 20 τοῦ 4410 Νόμου.

2. Ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3, καθ' ἃς συγχωρεῖται παραπομπὴ πρὸς ἐξέτασιν εἰς αὐτήν, εἴτε εἰς πρῶτον εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίστασιν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ σωματικὴν ἐξέτασιν πρὸ τῆς εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν στρατὸν κατατάξεως τῶν ἀτόμων. Τῆς Α.Ν.Υ.Ε. κυρία ἀποστολὴ εἶναι ἡ σωματικὴ ἐξέτασις τοῦ ὑπηρετοῦντος Ναυτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ λόγων πρὸς μεταφορὰν κληρωτοῦ κατηγορίας Α ἢ Β εἰς τὴν κατηγορίαν Γ ἤτοι εἰς ὑπηρεσίαν ξηρᾶς. Πάντως ἡ ἀλλαγὴ ἢ τελεία ἀποβολὴ εἰδικότητος οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον γνωματεύσεως τῆς Α.Ν.Υ.Ε.

3. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναμενομένων πρὸς κατάταξιν ἀνδρῶν εἶναι ὑπερβολικός, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δύναται, κατὰ τὰς ἀνάγκας προσελεύσεις νὰ διατάσσῃ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Εἰδικὸν Ναυτολογικὸν Συμβούλιον, ἄνευ δικαιώματος ψήφου, οἱουδήποτε ἀριθμοῦ ἐπικουρικῶν ἰατρῶν καὶ δὴ ἰατρῶν εἰδικοτήτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ προσέλευσις τῶν στρατευσίμων ρυθμίζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ἰατρὸν πλέον τῶν 40 ἀνδρῶν καθ' ἑκάστην.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐκτίμησις τῆς σωματικῆς ἱκανότητος καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν στρατευσίμων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, κατά τε τὴν κατάταξιν καὶ τὴν ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ ὑπηρεσίαν, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνημμένου πίνακος.

Ὁ πίναξ οὗτος περιέχει ὑπὸ μὲν τὸ στοιχεῖον Α τὰς νόσους καὶ βλάβας τὰς συνεπαγομένας ἀνικανότητα διὰ πᾶσαν ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ ὑπηρεσίαν, ὑπὸ δὲ τὸ στοιχεῖον Β τὰς συνεπαγομένας ἱκανότητα διὰ τὰς βοηθητικὰς μόνον ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου πίνακος σημειοῦται διὶ ἑνὸς ἢ δύο ἀστερίσκων ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχεῖον Α καὶ Β νόσων καὶ βλαβῶν αἱ κρινόμεναι ἰαταὶ διὰ τοῦ χρόνου, διὰ τὰς ὁποίας παρέχονται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Α.Ν.Υ.Ε. ἀναβολαὶ κατατάξεως, μονοετεῖς διὰ τὰς σημειουμένας διὶ ἑνὸς ἀστερίσκου καὶ διετεῖς διὰ τὰς σημειουμένας διὰ δύο τοιούτων, ὅπως παρασχεθῇ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν πασχόντων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ τῆς νόσου κλονισθείσης ὑγείας των.

2. Ὁ πίναξ οὗτος, ὢν ἐν τῇ εὐρύτητι τῶν διατάξεών του θεμελιώδης ὁδηγός, ἐπιστημονικὴ ὑπόθεσις καὶ συμβολή, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δεσμεύῃ ἀπολύτως τόσον τὰ μέλη τοῦ Ε.Ν. Συμβουλίου, ὅσον καὶ τὴν Α.Ν.Υ.Ε., δέον νὰ θεωρῆται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀσφαλῆ πορίσματα ἐμπεριστατωμένης ἰατρικῆς κλινικῆς ἐξετάσεως καὶ ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν ὡς γνώμων τῆς τελικῆς γνωματεύσεως, τῆς ὁποίας πάντως τὸ κύριον ἐρεῖσμα ἔσεται ἡ εὐσυνειδησία καὶ ἡ πρὸς τὸ καθῆκον προσήλωσις τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

3. Διὰ τὰς παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπως καὶ τὰς ὠτορινολαρυγγικὰς τοιαύτας τὸ Ε.Ν.Σ. καὶ ἡ Α.Ν.Υ.Ε. λαμβάνωσι γνώμην ἀνεγνωρισμένων εἰδικῶν ναυτικῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, στρατιωτικῶν ἢ εἰδικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ τοὺς πάσχοντας φρενοβλάβειαν ἢ κωφενεότητα ἢ τελείαν ἠλιθιότητα κατόπιν γνωματεύσεως εἰδικῶν ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἢ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου δύναται νὰ λάβῃ ὡς συνεπίκουρον:

α) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος τῆς καταγωγῆς τοῦ πάσχοντος, βεβαιοῦν ὑπευθύνως τὴν νόσον.

β) Ἔκθεσιν τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ κατοικία αὐτοῦ καὶ δύο ἄλλων εὐϋπολήπτων συμπολιτῶν αὐτοῦ, βεβαιούντων ἐνόρκως τὴν πάθησιν.

4. Οἱ στρατεύσιμοι, οἱ αἰτιώμενοι νοσήματα, ὧν ἡ βεβαίωσις καθίσταται δυσχερὴς ἄνευ λεπτομερεστέρας νοσοκομειακῆς παρατηρήσεως ἢ ἄνευ εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ναυτολογικοῦ Νόμου, δέον νὰ εἰσάγωνται, μερίμνῃ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Κέντρου Κατατάξεως ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ναυτολογικοῦ Γραφείου Πειραιῶς ὁσάκις συντρέχει ἡ περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἰδίου Νόμου, εἰς κατάλληλον Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ νοσήματός των.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυτικοῦ Νοσοκομείου παρατηρήσεως, ἐὰν βεβαιωθῇ περὶ τῆς ὑπάρξεως νοσήματος, συνεπαγομένου τὴν ἐκ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐξαίρεσιν, γνωμοδοτεῖ ὑπευθύνως καὶ παραπέμπει τούτους εἰς τὴν ἀποστείλασαν Ν. Ἀρχήν, ἥτις τοὺς παρουσιάζει εἰς τὸ ἀρχικῶς ἐπιληφθὲν τῆς ἐξετάσεώς των εἰδικὸν Ναυτολογικὸν Συμβούλιον ἢ Α.Ν.Υ.Ε.

5. Αί διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐφέδρων, τῶν ἐθελοντῶν, τῶν ὑποψηφίων μαθητῶν τῶν προπαρασκευαστικῶν Σχολῶν καὶ τῶν ἀπ' εὐθείας μὲ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ καταταγησομένων, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως δὲν ἔχουσι θεσπισθεῖ εἰδικαὶ δι' αὐτοὺς διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰδικοῦ Ναυτολογ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς τελείας ἀνικανότητος, τῆς ἱκανότητος διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, τῆς τελείας ἱκανότητος καὶ τῆς διορθώσεως ἡλικίας, ὅπως ὦσιν ἔγκυροι καὶ ἐκτελεσταὶ δέον νὰ ἔχωσι ληφθῇ καθ' ὁμοψηφίαν, ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων ὅμως περιπτώσεων, ἤτοι ἐπὶ ἀναβολῆς κατατάξεως καὶ ἐπὶ κατανομῆς κατ' εἰδικότητας καὶ κατηγορίας ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν εἶναι καὶ γνώμη τοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου προκύψῃ διαφωνία μεταξὺ τῶν μελῶν ἐπὶ περιπτώσεως, δι' ἣν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαιτεῖται ὁμόφωνος γνώμη, ὁ ἐξεταζόμενος παραπέμπεται εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀποφαίνεται περὶ αὐτοῦ ἀνεκκλήτως.

Εἰς τὴν Α.Ν.Υ.Ε. παραπέμπονται ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ γνωμάτευσις τοῦ Εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου δὲν ὑπῆρξε κατηγορηματική.

Λογίζεται δὲ μία γνωμάτευσις μὴ κατηγορηματική, ὅταν συντρέχῃ παθολογικὴ περίπτωσις διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ε.Ν.Σ. ἀναφέρει ἐν γνωματεύσει του, ὅτι δὲν δύναται νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς οὐχὶ ὅμως καὶ ὅταν συντρέχει περίπτωσις δι' ἣν ἀπαιτεῖται νοσοκομειακὴ παρατήρησις ὁπότε ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου τινὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τελείας ἐξαιρέσεως στρατευσίμου, τινὰ ὑπὲρ διορθώσεως τῆς ἡλικίας του, χαρακτηρισμοῦ του ὡς βοηθητικοῦ ἢ ἱκανοῦ καὶ ἐν τοὐλάχιστον ὑπὲρ χορηγήσεως ἀναβολῆς, τότε λογίζεται τεθειμένον πρὸ τοῦ συμβουλίου ἐρώτημα ἀναβολῆς. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ στρατεύσιμος τυγχάνει ἀναβολῆς, ἐν ὅσῳ αἱ ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης καὶ τῶν βαρυτέρων τῆς ἀναβολῆς περιπτώσεων, ἤτοι τελείας ἐξαιρέσεως καὶ διορθώσεως τῆς ἡλικίας, συγκεντρωθεῖσαι ψῆφοι δὲν ὑπολείπονται τοῦ ἀθροίσματος τῶν λοιπῶν, ἄλλως ὁ ἀνὴρ παραπέμπεται εἰς τὴν Α.Ν.Υ.Ε., ἵνα αὕτη ἀποφανθῇ ἐπὶ ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Ναυτολογικοῦ Συμβουλίου διαφωνίας.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ἃς περιπτώσεις παρέχεται, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2, εἰς τοὺς κληρωτοὺς ἀναβολὴ κατατάξεως, λόγῳ παροδικῆς σωματικῆς βλάβης ἢ παθήσεως, αὕτη χορηγεῖται τὸ πολὺ διὰ δύο ἔτη ἐφ' ἅπαξ ἢ διαδοχικῶς, τῶν ὑπὸ ἀναβολὴν κοινομένων κατὰ τὸ τρίτον ἔτος ὁριστικῶς.

Ἡ ὁριστικὴ αὕτη κρίσις δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνῃ καὶ πρὸ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, μόνον ὅμως διὰ τοὺς φέροντας νοσήματα ἢ βλάβας, σημειουμένας δι' ἑνὸς ἢ δύο ἀστερίσκων ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἡ ἀναβολὴ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἢ μείζων τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Καθ' ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς στρατευσίμους πρὸ τῆς κατατάξεώς των παρέχονται ἀναβολαί, εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας κληρωτοὺς χορηγοῦνται ἀναστολαὶ ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων.

Ἡ διάρκεια τῶν ἀναστολῶν τούτων καθορίζεται ὑπὸ τῆς Α.Ν.Υ.Ε. ἀναλόγως τῆς παθήσεως τῶν ἀνδρῶν καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ λῆξις τῆς ἀναστολῆς δέον νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν πρόσκλησιν μιᾶς σειρᾶς κληρωτῶν κατηγορίας Α ἢ Β, ἐὰν προβλέπεται, ὅτι ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἀναστολὴν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπηρεσίαν τούτου ἐπὶ πλοίων καὶ κατηγορίας Γ, ἐὰν προβλέπεται, ὅτι δέον νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς ὑπηρεσίας ξηρᾶς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Α.Ν.Υ.Ε. ἀποστέλλει ἀντίγραφα τῶν γνωματεύσεών της περὶ ἀναστολῆς ἐκπληρώσεως στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἔνθα ὑπηρετοῦσιν οἱ ἄνδρες καὶ εἰς τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον Πειραιῶς, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς φύλλον πορείας.

Οἱ λαμβάνοντες ἀναστολὴν ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων παραδίδουσι αὐτοπροσώπως τὸν ἱματισμόν των εἰς τὸ Μεταβατικὸν Ναυστάθμου, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου παραδόσεως εἰς διπλοῦν, τοῦ ἑνὸς τῶν ἀντιγράφων παραδιδομένου εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ἱματισμοῦ. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου ὁ σάκκος τοῦ ναύτου σφραγίζεται καὶ ἀποθηκεύεται πρὸς φύλαξιν μέχρι τῆς ἐπανόδου τούτου, λαμβανομένης μερίμνης διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ.

Ἀκολούθως οἱ ἄνδρες παρουσιάζονται εἰς τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον Πειραιῶς, ὅπερ καὶ χορηγεῖ τὸ σχετικὸν φύλλον ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ἐγένετο ἡ ὡς ἄνω παράδοσις τοῦ ἱματισμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐξ ἀναστολῆς ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων προσερχόμενοι θὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον Πειραιῶς ὅπερ θὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ἰσχυούσας διὰ τοὺς ἐξ ἀναβολῆς ἐπανερχομένους διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

Αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς στρατευσίμους ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι δὲν δύνανται νὰ εἶναι διαρκείας μεγαλειτέρας τῶν 60 ἡμερῶν. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην μεγαλειτέρας τοιαύτης παραπέμπονται ὑπὸ τῶν Ναυτικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Νοσοκομείων περὶ ὧν τὸ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ., εἰς τὴν Α.Ν.Υ.Ε., ἥτις χορηγεῖ ἄδειαν μέχρις τριμήνου ἢ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει χρεία μεγαλυτέρας τοιαύτης ἀντὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας τὴν ἀναγκαίαν ἀναστολὴν ἐκπληρώσεως στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων.

Καταργοῦνται τὸ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ 535 νόμου περὶ Ν. Στρατολογίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάταξιν τῶν στρατευσίμων καὶ τὰς ἐξαιρέσεις λόγῳ ἀνικανότητος» (Ἐφ. Κυβ. 1926 τεῦχος Α' Σελ. 3511). τὸ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1926 Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ Ν. Στρατολογίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν σωματικὴν ἐξέτασιν κτλ. τῶν πληρωμάτων τοῦ Στόλου» (Ἐφ. Κυβ. τοῦ 1926 τεῦχος Α' Σελ. 3039) καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Νότη Μπότσαρης

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν νεοσυλλέκτων καὶ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα καθὼς καὶ τῇ ἐπιλογῇ αὐτῶν τριπλοῦν σκοπεῖται ἀποτέλεσμα, 1ον ὅπως τὸ Π. Ν. μὴ στερηθῇ οὐδενὸς ἀνδρὸς ἱκανοῦ πρὸς στράτευσιν. 2ον νὰ μὴ καταπατηθῶσιν ἐν αὐτῷ ἄτομα ὧν ἐπιδεινουμένης ἀσφαλῶς τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως θέλουσιν εἴσθαι ἐπιβάρυνσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ 3ον ὅπως οἱ κρινόμενοι ἱκανοὶ κατανέ-

μοῦται κατὰ κατηγορίας διὰ τὴν ἀναλόγως τῆς σωματικῆς ἑκάστου ἀντοχῆς κατανομὴν τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν ἀλλὰ καὶ κατὰ εἰδικότητα, ἀναλόγως ἐπίσης τῆς φυσικῆς αὐτῶν διαπλάσεως, ρώμης καὶ σωματικῶν προσόντων.

Θεμελιώδης ἀρχὴ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων ἔστω ἡ ἐξασφάλισις ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ ναυτῶν ἐχόντων λόγῳ τῆς καλῆς αὐτῶν ὑγιεινῆς καταστάσεως καὶ ψυχοφυσικῆς καθόλου διαπλάσεως ἀνάλογον φυσικὴν ἀντοχὴν πρὸς τὰ ἐν τῷ Π. Ν. βάρη καὶ τὰς δυσμενεῖς ὑγιεινὰς συνθήκας τῆς ἐν τῷ Π.Ν. ζωῆς ὑπὸ ἐπιεικῆ μὲν κρίσιν τῶν παρουσιαζόντων ἀδυναμικὴν κατάστασιν παρεχομένης τῆς εὐκαιρίας διὰ τῆς προσωρινῆς αὐτῶν ἀπομακρύνσεως τοῦ Π.Ν. πρὸς εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑγείας των, αὐστηροτέραν δὲ ἐκτίμησιν τῶν φερόντων μικρὰς ἀναπηρίας ἐλαφρὰς λειτουργικὰς διαταραχὰς καὶ διαμαρτυρίας περὶ τὴν διάπλασιν.

Οὗτοι δύνανται νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς ἀναλόγους πρὸς τὴν ἀναπηρίαν καὶ τὰς λειτουργικὰς αὐτῶν διαταραχὰς εἰδικότητας τοῦ Π.Ν.

Τὸ δυσχερὲς τοῦτο καὶ ὑψίστης συμασίας ἔργον ἀνατίθεται εἰς τὰ Ὑγειον. μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Ν. Στρατολ. Συμβουλίου. Ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς δὲ αὐτῶν ἱκανότητος καὶ εὐσυνειδησίας ἐν τῇ συναισθήσει τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν καθηκόντων καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν ἔναντι τοῦ Π.Ν. καὶ τῆς Πολιτείας, ἐξαρτᾶται ἡ καθόλου σύνθεσις τοῦ Π.Ν. ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῆς ρώμης.

Τὰ τεχνικὰ ταῦτα μέλη ἐν τῇ ἐπισταμένῃ καὶ λεπτομερῇ ἐξετάσει τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα καλουμένων ἢ ὑπηρετούντων ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ τοῦ Π.Ν. συνδιάζουσι τὰ πορίσματα τῆς κλινικῆς αὐτῶν ἐξετάσεως ἢ τῶν εἰδικῶν εἰς οὓς παραπέμπουσι τούτους ἢ τῶν ἐργαστηριακῶν εὑρημάτων πρὸς τὰς ἐν τῷ πίνακι ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις κίτινες δὲν ἀποτελοῦσι κώδικα ἀπόλυτον ὑποχρεωτικῶν διατάξεων καὶ ἐκφέρουσιν ἠτιολογημένως τὴν γνωμάτευσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ ἀμφιβόλων περιπτώσεων ἐπιτρέπεται ἡ ἀναβολὴ γνωματεύσεως τοῦ εἰδικοῦ Ν. Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς μεταγενεστέραν συνεδρίασιν πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀποστελλομένου ἐν τῷ Ν. Νοσοκομείῳ δι' εἰδικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν.

Τὰ μὴ εἰδικὰ μέλη τοῦ εἰδικοῦ Ν. Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀμφιβολιῶν αὐτοῦ οὐδέποτε ἐπιμένουν παρὰ τὴν ἐπιστημονικὴν γνώμην εἰς τὴν κατάταξιν ναύτου ἱκανοῦ ἀλλὰ διὰ τῆς διαφωνίας αὐτῶν παρέχεται ἡ εὐκαιρία παραπομπῆς τῶν ὑπὸ κρίσιν εἰς Α.Ν.Υ.Ε. πρὸς πληρεστέραν ἐξέτασιν.

Τοῦτ' αὐτὸ κατὰ μείζονα λόγον δέον νὰ ἐφαρμόζηται ἐκ μέρους τῶν ὑγειονομικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον μαρτυροῦσι γνώμην ἀντίθετον πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξετάσεως τὸ Ε. Ν. Στρατολογικὸν Συμβούλιον ἐφοδιάζεται διὰ τῶν ἀναγκαιούντων προχείρων ἐξεταστικῶν μέσων, ἤτοι μετρικῆς ταινίας διπλῆς στηθοσκοπίου καὶ ζυγοῦ.

Τὸ εἰδικὸν Ν. Στρατολογικὸν Συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων κεκλεισμένων τῶν θυρῶν χωρὶς ταῦτα νὰ θεωρῆται ἀντιβαῖνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιότητος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν προσερχομένων ἀπολύτως γυμνῶν.

Διὰ γενικοῦ ἐλέγματος τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσι γνῶσιν τῆς σωματικῆς ἐν γένει διαπλάσεως τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ τῶν τυχὸν συγγενῶν ἢ ἐπικτήτων διαμαρτιῶν καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν ὡς καὶ πάντων τῶν καταφατικῶν στιγμάτων συγγενοῦς παθήσεως ἢ προηγηθείσης ὀξείας ἢ χρονίας νόσου διὰ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτῶν ἐπιστημονικῶν ἐξεταστικῶν μέσων (ἐπιτρεπομένης τῆς χρήσεως μυδριατικῶν φαρμάκων οὐχὶ ὅμως καὶ ἀναισθητικῶν).

Ἀκολούθως τὰ Ὑγειονομικὰ μέλη προβαίνουσιν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν πάντων τῶν ὀργάνων τῶν διαφόρων συστημάτων (ὁράσεως, ἀκοῆς, λαλιᾶς, ὀδόντων, θώρακος, πνευμόνων, καρδίας καὶ κυκλοφορικοῦ ἐν γένει συστήματος σπλάγχνων ἰδίᾳ τῶν νεφρῶν, γεννητικῶν ὀργάνων, ἄκρων, καὶ τοῦ νευρικοῦ ἐν γένει συστήματος).

Λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ὡς στοιχεῖα μόνον καθοδηγήσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τὰ τυχὸν προσκομιζόμενα πιστοποιητικὰ ὑγείας ἰδιωτῶν ἰατρῶν ἢ εἰδικοτήτων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν.

Γίνεται ζύγισις μέτρησις τοῦ ἀναστήματος καὶ τῆς περιμέτρου τοῦ θώρακος, ἐν συσχετίσει δὲ τούτων πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἰατροῦ Pignet λαμβάνουσιν ἀντίληψιν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν στρατευομένων.

Ὁ ἰατρὸς Pignet ἔχει ὑποδείξει τρόπον ἐκτιμήσεως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν νεοσυλλέκτων δι' ἀριθμητικῆς ἐνδείξεως ἐξαγομένης ἐκ τριῶν καταμετρήσεων τοῦ ἀναστήματος τῆς θωρικῆς περιμέτρου καὶ τοῦ βάρους.

Εἰς τὸ φυσιολογικὸν ἄτομον ἡ θωρακικὴ περίμετρος (μετρουμένη εἰς τὸ ὕψος τῆς 4ης πλευρᾶς ἐν μετρίᾳ εἰσπνοῇ) φθάνει τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναστήματος.

Ἐπίσης τὸ βάρος τοῦ φυσιολογικοῦ ὀργανισμοῦ ὀφείλει νὰ αὐξάνῃ ἀναλόγως πρὸς τὸ ἀνάστημα. Αἱ αὐταὶ ποσότητες δύνουσι ἐκ παραλλήλου ὀφείλωσι νὰ διατηρῶσι μεταξύ των διαφορὰν σταθερὰν διὰ τὰ φυσιολογικὰ ἄτομα, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ἀνάστημά των.

Προσθέτομεν τὴν περίμετρον τοῦ θώρακος εἰς τὸ βάρος καὶ τὸ ἄθροισμα ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἀναστήματος. Ὁ προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ἀριθμητικὸς δείκτης ἢ συντελεστὴς ρώμης.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι τόσον μεγαλύτερος ὅσον μικροτέρα εἶναι ἡ διάπλασις, μικρότερος δὲ ὅσον ἡ φυσικὴ διάπλασις εἶναι καλυτέρα.

Εὐσυστρόφως ἀνὴρ καλῆς διαπλάσεως ἔχων περίμετρον θωρακικὴν 0.80 βάρος 70 χιλιόγραμμα μὲ ἀνάστημα 1.70 ἔχει συντελεστὴν ρώμης 20. Παραδέχονται ὅτι ὅταν ὁ δείκτης εἶνα ἄνω τῶν 25 ἡ σωματικὴ διάπλασις τῶν στρατευσίμων εἶναι πλημμελὴς (δείκτης ἄνω τῶν 32 ἐπιμένουν τοῦτος μετὰ διετῆ ἀναβολὴν δείκνυσι ἄτομον ἀνίκανον κάτω τῶν 32 καὶ μέχρι τῶν 25 μετ' ἀναβολὴν βοηθητικόν) χωρὶς ὅμως νὰ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τοῦτο ὡς κανόνα ἀπόλυτον.

Ἀλλὰ καὶ μόνον ἐκ τῆς θωρακικῆς περιμέτρου ἢ μόνον ἐκ τοῦ βάρους δύναταί τις νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα περὶ τῆς κακῆς ἢ καλῆς διαπλάσεως τοῦ ἀτόμου.

Προσοχὴ δέον νὰ καταβάλληται ἐπὶ ἀποπειρῶν τροποποιήσεως ἢ ἀποκρύψεως νόσου. Τούτων καταλαμβανομένων δέον νὰ ἐξετάζηται μετὰ προσοχῆς κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις μόνον δὲ ἐπὶ ἀπολύτου βεβαιώσεως δόλου νὰ ἐκτίθεται τὸ ἄτομον εἰς δικαστικὴν δίωξιν.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

α) Ἡ Γενικὴ ὑγιεινὴ κατάστασις δέον νὰ ἀποτελῇ τὸ οὐσιῶδες πρόσδον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος, διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῆς ἀναλόγως τῆς φυσικῆς ἑκάστου τῶν ἱκανῶν ἀντοχῆς κατανομῆς τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν.

β) Ἐν τῇ θεμελιώδῃ ἀρχῇ ὡμικρὰν τοῦ στρατεύματος οἱ καχέκται ἤτοι ἄτομα παρουσιάζοντα ἀδυναμίαν ἕξεως καχεξίας διαφόρους κλπ. ἀτελῆ φυσικὴν διάπλασιν ἢ ἐξασθένησιν παροδικὴν συνεπείᾳ προηγηθείσης νόσου ἢ δυσμενῶν συνθηκῶν, ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῶν τοῦ ναυτικοῦ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ὑπὸ τὸν τύπον ἀναβολῶν, εἶναι ἔργον προνοίας παρεχομένης εὐκαιρίας εὐνοϊκῆς ἐξελίξεως τῆς σωματικῆς διαπλάσεως ἢ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτῶν καθιστάμενον βραδύτερον ἱκανῶν διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν χωρὶς νὰ ἀποκλείηται τὸ

δικαίωμα ἐκ τῶν ἐκ τούτων κρινομένων πλήρως ἀνικάνων ἄνευ ἐλπίδος βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των ἡ ὁριστικὴ ἀρχικῶς κρίσις περὶ τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως.

γ) Ἀλλ' ἐὰν αὐτηρὰ θέσις νὰ εἶναι ἡ ἐπιταγὴ «μακρὰν τοῦ στρατεύματος οἱ καχέκται» δὲν ἔχει οὕτω προκειμένου περὶ ἀτόμων ἅτινα παρουσιάζουσι τοπικὰς λειτουργικὰς δυσχερείας συνεπείᾳ τραυματικῶν βλαβῶν ἢ παθήσεως εἰδικῶν ὀργάνων μετὰ γενικῆς κατὰ τὰ ἄλλα καταστάσεως καλῆς.

Πλεῖστοι τούτων δύνανται νὰ παράσχωσι πραγματικὴν μάχιμον ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ὑγιεινομικῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας των ἔχωσι ἀρκοῦσαν τὴν φυσικὴν ἀντοχὴν πρὸς τοῦτο.

Λαμβανομένων δὲ προσέτι ὑπ' ὄψει τῶν ποικίλων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ Ναυτικῷ, δύναται νὰ χρησιμοποιῆται μέγα μέρος τούτων διὰ ταύτας.

Β'. Ὁριστικὴ κρίσις ἐν τῇ ἐλπίδι βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῶν στρατευομένων.

Νόσοι ἢ βλάβαι ἐκ τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων κρινομένων δι' ἀναβολὴν σημειουμένων δὲ δι' ἑνὸς ἢ δύο ἀστερίσκων ἢ καὶ ἐκείνων αἵτινες θὰ ἐκρίνοντο ὡς τοιαῦται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ν. Στρατολογικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Α. Ν. Υ. Ε. καὶ ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ ἐλπίδι ἴάσεως ἢ καὶ βελτιώσεως τῆς ὑγιεινῆς ἢ διαθεσικῆς τῶν πασχόντων καταστάσεως κρίνονται ὁριστικῶς μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ προσδοκητοῦ ὁρίου τῆς δοτοῦς ἀναβολῆς χωρὶς νὰ δεσμεύωνται ποσῶς τὰ Εἰδικὰ Ν. Στρατολογικὰ Συμβούλια καὶ ἡ Α. Ν. Υ. Ἐπιτροπὴ εἰς ἄμεσον ὁριστικὴν κρίσιν ἐπὶ περιπτώσεως δι' ἃς ἀπόλυτον σχηματίζουσιν γνώμην περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς διὰ τοῦ χρόνου βελτιώσεως τῆς ὑγιεινῆς τῶν ὑπὸ κρίσιν καταστάσεως.

Γ'. Νόσοι ἢ βλάβαι ἰαταί

Διὰ νόσους ἢ βλάβας ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων κρινομένας ἰατὰς ὑπὸ ἀκαταλλήλου καὶ ἐπιμελημένης θεραπείας, ἐξαντλεῖται κατόπιν νοσηλείας πᾶσα ἐπιστημονικὴ προσπάθεια ἐφαρμογῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων θεραπείας, μόνον δὲ μετ' ἀποτυχίαν τούτων κρίνονται οἱ φέροντες ταύτας ὁριστικῶς (ἀνίκανοι ἢ βοηθητικοὶ ἀναλόγως τῆς νόσου ἢ βλάβης).

Δ'. Παθήσεις ἢ βλάβαι, ἐγχειρήσιμο

Ἱρκειμένου περὶ παθήσεων ἢ λειτουργικῶν βλαβῶν των στοιχείων Α καὶ Β τοῦ πίνακος τῶν στρατευσίμων δι' ἃς εἰδικῶς ἀναγράφεται ὅτι κρίνονται ἐγχειρήσιμοι καὶ εἰς ταύτας κατελέγησαν ἐκεῖναι ὧν τὸ ἐγχειρητικὸν ἀποτέλεσμα θεωρεῖται κατὰ κανόνα (πλὴν μὴ προβλεπτῶν ἐξαιρέσεων) ἐξησφαλισμένον, τηροῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαί :

1) Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται πιστικῶς εἰς ἐγχείρησιν.

2) Τὰ Εἰδικὰ Ναυτικὰ Συμβούλια τοὺς φέροντας τὰς παθήσεις ταύτας κατατάσσουσιν εἰς ἱκανοὺς ὑπὸ αἵρεσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ στρατευθέντος ἐναπόκειται νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν καὶ μετ' αὐτὴν νὰ κριθῇ ἢ νὰ μὴ θεχθῇ ταύτην ὁπότε θεωρεῖται ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην ὁριστικῶς ἱκανὸς κατατασσόμενος εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ ἐπίβλεψιν οἵτινες ἀσκοῦνται ὑπὸ ἠπιωτέρους ὅρους καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ βοηθητικὰς μαχίμους ὑπηρεσίας χορηγουμένων αὐτοῖς τῶν ἀναγκαιούντων προφυλακτικῶν μέσων (θέματος, ἐπανορθωτικῶν ὑέλων κλπ).

Τρόπος ἐξετάσεως καὶ ἐκτιμήσεως εἰδικῶν ὑγιεινῶν καταστάσεων καὶ παθήσεων.

α') Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως (ἄρθρον 1 στοιχ. Α καὶ Β).

Ἄκρα ἀδυναμία ἕξεως δὲν ἐννοεῖται κατάστασις γενικῆς ἐξασθενήσεως ἀπότοκος ἐξείας νόσου ἢ συμπτωματικὴ χρονίας παθήσεως.

Ὡς ἀδυναμία ἕξεως χαρακτηρίζεται ἡ περίπτωσις ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἀνεξαρτήτως πάσης νόσου ἐν ἐξελίξει ἢ ποσαφῶς ἀποδραμούσης παρουσιάζει ψυχικὴν ἀνάπτυξιν προφανῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὸ ἐπίπονον τοῦ ναύτου ἐπάγγελμα καὶ ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκθήλως ἠλαττωμένην μὴ δυναμένην νὰ ἀντίσχῃ ἄνευ κλονισμοῦ εἰς τὰς κακουχίας τοῦ ναυτικοῦ βίου.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει ὁ δείκτης τοῦ Pignet ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις χωρὶς οὗτος νὰ θεωρῆται κανὼν ἀπόλυτος τῶν παρουσιαζόντων ἀδυναμίαν ἕξεως συγχανόντων πρὸ τῆς ὁριστικῆς κρίσεως διετοῦς ἀναβολῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως.

β') Ὑπερλίπωσις (ἄρθρον 2 στοιχ. Α καὶ Α).

Κατάστασις φυσιολογική. Βάρος εἰς χιλιόγραμμα—Μῆκος σώματος (ἀναγραφόμενον εἰς ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου) μεῖον 100 π. χ. ἐπὶ ἀτόμου ἔχοντος μῆκος σώματος 1.64 τὸ βάρος δέον νὰ ἦ περίπου 164—100 = 64 χιλιόγραμμα.

Ὁ αὐτὸς τύπος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα τοῦ 1.65 μήκη μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς :

1) Διὰ τὰ κυμαινόμενα μεταξὺ 1,75—1,85 ἀφαιρεῖται ὁ ἀριθμὸς 110 ἀντὶ 100.

γ') Ἐλαφρὰ πολυσαρκία βάρος ὑπερβαῖνον τὸ φυσιολογικὸν κατὰ 1)10—3)10 μετρία 3)10-5)10, σημαντικὴ κατὰ 5)10—7)10 (4) ὑπέρμετρος πολυσαρκία πέραν τοῦ 7)10: Ἡ σημαντικὴ πολυσαρκία ὑπείκουσα εἰς θεραπείαν καθιστᾷ τὸν ἄνδρα βοηθητικόν, ἡ δὲ ὑπέρμετρος ἀνίκανον.

Εἰς περιπτώσεις πολυσαρκίας οἱουδήποτε βαθμοῦ μετ' ἄλλων διαταραχῶν ἰδίως τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος ἐξυπακούεται ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται διὰ τὴν τελείαν κρίσιν.

Ἡ ἐπώδυνος πολυσαρκία τύπου Dercum ἢ διάχυτος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἀνίκανον.

δ') Φυματίωσις ἐν γένει (ἄρθρον 9ον στοιχ. Δ).

Ἔστω ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ φέροντες φυματιώδους φύσεως ἐπεξεργασίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἰαθεισας καὶ τῶν ὁποίων ἡ προϋπαρξις βεβαιοῦται δι' ἀναμφισβητήτων κλινικῶν καὶ ραδιολογικῶν εὑρημάτων δέον νὰ κρίνωνται ἀνίκανοι. Ἐννοοῦνται κλινικὰ καὶ ἀκτινοσκοπικὰ εὑρήματα ἀναμφισβητήτως τὰ κάτωθι.

Κλινικά: σαφὴς ὑπαμβλύτης καὶ αὔξησις τῶν φωνητικῶν δονήσεων, σαφὴς ἀλλοίωσις τοῦ ἀναπνευστικοῦ ψιθυρίσματος.

Ἀκτινοσκοπικὰ ἢ Ἀκτινογραφικά. Σαφὴς διήθησις ἐνώδης μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνος ἀποτιτανώσεως. Αἱ περίγραπτοι βλάβαι τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος κλινικῶς ἢ ἀκτινογραφικῶς βεβαιούμεναι κρινόμενοι ὡς φυματιώδης ἐπεξεργασία ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰρηται διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ ἀναβολῆς.

ε') Λευχαιμία (ἄρθρον 6 στοιχεῖον Δ) διάφοροι τύποι τούτων.

1) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς ἢ λεμφωμάτωσις γενικὴ (ψευδαλευχαιμία τοῦ Cohn).

2) Ἀλευχαιμία λεμφοειδὴς τοπικὴ ἢ λεμφαδένωσις (λεμφαδένωμα) μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.

3) Ἡ αὐτὴ νόσος μὲ ἐντόπισιν τὸ μεσαδιάσχημα τὸ μεσεντέριον ἢ τὸν μυελὸν τῶν ὀστῶν.

4) Λεμφοσαρκωμάτωσις γενικὴ ἢ τοπική.

5) Νόσος τοῦ Hodgin τοπικὴ ἢ γενική.

6) Ψευδολευχαιμία τύπου μυελώδους.

7) Ψευδολευχαιμία φυματικὴ ἢ συφιλιδική.

8) Μυελοσαρκωμάτωσις.

9) Ψευδολευχαιμία σπληνικοῦ τύπου (τύπου Bandion Panechet).

10) Ψευδολευχαιμίαι μυελοειδεῖς ἢ λεμφοειδεῖς χρόνιαι.

στ') Καρδία ἀορτή.

1) Ἀοσηριακαὶ ὑπερτάσεις.

Μέση ΜΧ 170—200 ΜΝ 95—110.

Μεγάλη ὑπέρτασις ΜΧ 200—230 ΜΝ 116—130.

Μεγίστη ὑπέρτασις ΜΧ 230—250 καὶ ΜΝ 125—140.
Τεραστία ὑπέρτασις ΜΧ ἄνω τῶν 250 καὶ ΜΝ ἄνω τῶν 160.

Προκειμένου περὶ τῆς ἐκτιμήσεως παθήσεως ὀφειλομένης εἰς στένωσιν ἢ ἀνεπάρκειαν καρδιακοῦ στομίου ἄνευ ἑτέρας κλινικῆς ἐκδηλώσεως, πλὴν τοῦ φυσήματος, ἥτις πάθησις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς στενώσεως καὶ τῆς ἀνεπαρκείας δυνατὸν νὰ ποικίλῃ ἀπὸ τῆς σοβαροτάτης μέχρι τῆς τελείως ἀντιρροπιξομένης εἰς βαθμὸν νὰ θεωρῆται ὡς μὴ ὑφισταμένη ὡς ἐπίσης λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι προκειμένου περὶ συστολικῶν φυσημάτων, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τὰ στόμια εὑρέθησαν ἀνέπαφα πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς γνώμης κατὰ τὴν Νοσοκομειακὴν παρατήρησιν, ἡ κλινικὴ ἐξέτασις ἀνάγκη νὰ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τῆς καρδίας, πρὸς καθορισμὸν τῆς ὁποίας ὑποδεικνύομεν τὴν ἑπομένην μέθοδον.

Ἐν αἰθούσῃ θερμοκρασίας 14—15 βαθμῶν τοῦ ἀτόμου καλῶς ἐνδεδυμένου εἰς ὥρας ἀπομεμακρυσμένας τῶν γευμάτων (9—10 π.μ. ἢ 4—5 μ.μ.).

1) Τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ναύτου εὑρισκομένου ἐν ὑπτιάσει ἐπὶ τῆς κλίνης μετροῦμεν τὰς σφύξεις μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ ρυθμίσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς ἐκ τῆς συγκινήσεως παροδικῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν στάσιν ταύτην λαμβάνομεν τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν μεγίστην καὶ ἐλαχίστην.

2) Ὁ ἐξεταζόμενος ἐγείρεται καὶ λαμβάνονται ἐν ὀρθοστασίᾳ ἐπίσης ὁ ἀρ.θμὸς τῶν σφύξεων μέχρις ὅτου δύο διαδοχικαὶ καταμετρήσεις δώσωσι τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, ὁμοίως δὲ προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ στάσει ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις μεγίστη καὶ ἐλαχίστη.

3) Παραγγέλλομεν εἰς τὸν ἀσθενῆ νὰ ἐκτελῇ 20 γυμναστικὰ καθίσματα, ἐν περίπου κατὰ δευτερόλεπτον, μεθ' ὃ λαμβάνομεν σφύξεις καὶ ἀρτηριακὴν πίεσιν ἀνὰ πᾶν 1′ ἕως 5′ καὶ τέλος τοῦ ἀτόμου κατακλιθέντος αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεις λαμβάνονται διὰ τελευταίαν φοράν.

Κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην μέθοδον ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων παρατηροῦμεν ὅτι 1) ὡς πρὸς μὲν τὸν ἀρ.θμὸν τῶν σφύξεων κατὰ τὴν κατάκλισιν καὶ τὴν ὀρθοστασίαν παρουσιάζεται διαφορὰ 4—8 σφύξεων, β′) τὰς 20 κάμψεις τῶν κάτω ἄκρων ἐπακολουθεῖ ἀνύψωσις τοῦ ἀρ.θμοῦ αὐτῶν κατὰ 16—20, γ′) ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέρει τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 3′ κατὰ ἀνώτατον ὅριον.

2) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν ἐπὶ φυσιολογικῶν ἀτόμων ὅτι α′) ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς κατακλίσεως εἰς τὴν ὀρθοστασίαν προκαλεῖ ἐλαφρὰν ἀνύψωσιν ἀμφοτέρων τῶν πιέσεων κατὰ 0.010 χ.μ. περίπου, β′) αἱ 20 κάμψεις τῶν κάτω ἄκρων προκαλοῦσι αἰσθητὴν μὲν αὔξησιν τῆς μεγίστης πιέσεως 0.010 χ.μ. ὡς καὶ ἐλαφρὰν τοιαύτην τῆς ἐλαχίστης 0.010 χ.μ. ὡς ἐγγιστα, γ′) ἡ ἀνάπαυσις ἐπαναφέρει ἀμφοτέρας τὰς πιέσεις εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀναλογίας (ἐνίοτε τῆς ἐλαχίστης κατερχομένης καὶ κατά τι χαμηλότερον) ἐντὸς 3′ κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἐπὶ παθολογικῶν ἀτόμων ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σφύξεων α′) ὁ ἀριθμὸς τῶν σφύξεων μεταξὺ κατακλίσεως καὶ ὀρθοστασίας παρουσιάζει διαφορὰν 16—24 σφύξεων κατὰ 1, β′) ἡ ἄσκησις τῶν γυμναστικῶν καθισμάτων προκαλεῖ αὔξησιν τῶν σφύξεων κατὰ 30 καὶ πλέον, γ′) ἡ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ταχυσφυγμία διαρκεῖ 10′ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν κινήσεων ἢ καὶ περισσότερον.

3) Ὡς πρὸς τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν α′) ἡ ἀπὸ τῆς ὑπτίας θέσεως μετάβασις εἰς τὴν ὀρθίαν σύθεμίαν ἀνύψωσιν προκαλεῖ τῆς μεγίστης πιέσεως ἐνίοτε μάλιστα πτῶσιν αὐτῆς μετ' ἀνυψώσεως τῆς ἐλαχίστης κατὰ 0.010 χ.μ. ἢ πλέον ἐξ οὗ ἐλάττωσις τῆς διαφορικῆς πιέσεως αἰσθητή, β′) αἱ κάμψεις ἐλαχίστην ἢ οὐθεμίαν ἀνύψωσιν τῆς μεγίστης πιέσεως μετ' αἰσθητῆς αὐξήσεως τῆς ἐλαχίστης, συνεπῶς ἐλάττωσιν τῆς διαφορικῆς, γ′) ἡ διάρκεια τῶν διαταραχῶν τῶν ἀρτηριακῶν πιέσεων ἐπιμένει ἐπὶ 5′—10′ ἢ καὶ περισσότερον. Εἰς τὴν Α. Ν. Υ. Ε. ἐπαφίεται νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον ὑφίστανται ἢ οὔ λόγοι πρὸς μεταφορὰν στρατευμάτων κατηγορίας Α′ ἢ Β′ εἰς κατηγορίαν Γ′.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΝΟΣΟΙ, ΝΟΣΟΙ ΤΗΣ ΑΝΤΛΑΛΑΓΗΣ, ΤΗΣ ΥΔΗΣ, ΝΟΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

** 1) Ἡ ἄκρα ἀδυναμία τῆς ἕξεως ὀφειλομένη εἴτε εἰς γενικὴν ἀδυναμίαν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως, εἴτε εἰς κακεκτικὴν κατάστασιν, εἴτε εἰς ἐπίσημον ἀπίσχαυσινἢ μὴ ὀφειλομένην εἰς ἔνδειαν βίου ἢ ἀμέσως προηγηθεῖσαν ὀξεῖον νόσον. (Σημ. Α,).

2) Ἡ ὑπέρμετρος ὑπερλίπωσις ὅταν προκαλεῖ σημαντικὸν κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τὰς ποικίλας ὑποχρεώσεις τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας. (Σημ. Β.).

** 3) Αἱ καχεξίαι (ἐλειογενὴς ἐκ σκορβούτου ἐκ μολύβδου ὑδραργύρου πελλάγρας κλπ.) συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρειῶν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων, χρόνιοι δὲ καὶ ἀνίατοι οὖσαι.

4) Ὁ χρόνιος παραμορφωτικὸς ρευματισμὸς μετὰ πολλαπλῶν ἀθριτικῶν παραμορφώσεων καὶ ἡ χρονία ἀρθρῖτις (ποδάγρα) μετὰ ἐκδήλων ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων καὶ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

** 5) Οἱ πάσης φύσεως ἕμμονοι διαβῆται μὴ ὑποχωροῦντες εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.

6) Ἡ κακοήθης ἀναιμία, ἡ λευχαιμία, ψευδολευχαιμία, ὀγκώδης λεμφαδενῖτις, λοιποὶ τύποι λευχαιμιῶν, ἡ αἱμοφιλία οἱασδήποτε φύσεως κλινικῶς καὶ μικροσκοπικῶς ἐν Νοσοκομείῳ βεβαιούμεναι. (Σημ. Δ.).

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

1) Ἀνάστημα ἔλαττον τοῦ 1.50.

2) Ἡ ἀδυναμία τῆς ἕξεως ἥσσονος βαθμοῦ τοῦ ἐναντι περιγραφομένου.

3) Ἡ ὑπερλίπωσις προκαλοῦσα κώλυμα εἰς τὴν βάδισιν καὶ τας ποικίλας ὑποχρεώσεις τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας.

** 4) Χρονία ἑλονοσία μετὰ ἐκδήλου ἀναιμίας καὶ ἐπ σήμου διογκώσεως τοῦ σπληνός.

5) Τὰ ὑπολείμματα τῆς χρονίας ἀρθρίτιδος τὰ προκαλοῦντα ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχὰς ὅπως καὶ αἱ ὀξεῖς ρευματισμοὶ τῶν ἄρθρων κατόπιν νοσηλείας ἐν Ναυτικοῖς Νοσοκομείοις.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
7) Αἱ διαταραχαὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ κατόπιν ἐξαιρέσεως τοῦ σπληνός.	
8) Ἡ λεϊομανίασις (Kala-azar).	
** 9) Αἱ φυματιώσεις τῶν σπλάγχνων κλινικῶς βεβαιούμεναι καὶ ἐργαστηριακῶς. (Σημ. Γ.).	
** 10) Αἱ διαταραχαὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων διαφόρων τύπων, ἤτοι νόσος τοῦ Adisson, μυξοίδημα, νόσος τοῦ Basedow, νανισμός, σύνδρομον λιπογεννητικόν, ἀκρομεγαλία, γιγαντισμός, τετανία.	
** 11) Χρονία αἱμορραγικὴ πορφύρα καὶ αἱμολυτικὸς ἴκτερος μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν εἰκείαν θεραπείαν.	
** 12) Ἀδενῖτις χρονία ὀγκώδης ἢ μετ' ἐπιπλοκῶν συριγγίων καὶ οὐλῶν.	
** 13) Οἱ χειραδικῆς φύσεως συριγγώδεις πόροι ἐπιφέροντες ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	
** 14) Τὰ ψυχρὰ καὶ ἀθροιστικὰ ἀποστήματα.	
15) Αἱ συφιλιδικαὶ νεκρώσεις μετ' ἀπωλείας οὐσίας καὶ συφιλιδικαὶ παραμορφώσεις, αἱ συφιλιδικαὶ βλάβαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν σπλάγχνων, τὸ σπυρόκολλον μετὰ τὴν ἀστοχίαν εὐλόγου καὶ παρατεταμένης ἀντισυφιλιδικῆς θεραπείας.	
16) Μᾶλις, λέπρα, ἀκτινομύκωσις, διστομίασις, φιλαρίωσις, κυστικέρκωσις, σποροτρίχωσις καὶ ἀσπεργίλλωσις πνεύμονος.	
17) Ἡ ἐλεφαντίασις τῶν ἄρθρων (χρόνια λεμφικὰ οἰδήματα).	
** 18) Ἕλκη ἐκτεταμένα χρόνια ἐὰν ἡ χρονιότης αὐτῶν βεβαιωθῇ ἀπὸ οἱασδήποτε αἰτίας, ἐξαρτώμενα καὶ μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θεραπείαν.	
19) Αἱ οὐλαὶ ἐὰν ὦσιν ἐκτεταμέναι, δύσμορφοι, ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν καὶ οὐσιωδῶς παρακωλύουσαι τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων ἢ τὴν στρατιωτικὴν ἀμφίεσιν καὶ ἀποσκευήν.	
20) Ὄγκοι κακοήθεις ὁπουδήποτε ἑδράζοντες.	
21) Τὰ ἐκτεταμένα καὶ ὑπερμεγέθη ἀγγειώματα ὀχληρὰ ὄντα καὶ ἐκτιθέμενα ὡς ἐκ τῆς ἕδρας αὐτῶν εἰς συνεχεῖς πιέσεις.	
	** 6) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐκτάσεως καὶ αἱ ἀπότοκοι τούτων ἐκτεταμέναι οὐλαὶ αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἐξέλκωσιν.
	7) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μικρὸν δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.
	8) Οἱ καλοήθεις ὄγκοι ὁσάκις παρακωλύουσιν ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ἕδρας αὐτῶν τὴν χρῆσιν τῆς ναυτικῆς αὐτῶν ἀμφιέσεως, ἢ προκαλοῦσιν ἐπίσημον δυσμορφίαν ἢ ἀξίας λόγου λειτουργικὰς διαταραχάς.
	9) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν προκαλοῦσιν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.

ΟΣΤΑ. ΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ. ΑΚΡΑ

** 22) Ἡ χρονία ὀστεομυελῖτις ἀλίατος προκαλοῦσα οὐσιώδη δυσχέρειαν λειτουργικήν.	* 10) Τὰ ὑπολείμματα ὀστεομυελίτιδων προκαλοῦντα λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου μεγέθους.
** 23) Περιοστῖτις χρονία διαπυητικὴ ἢ ὑπερπλαστική.	* 11) Τὰ ὑπολείμματα ἐκτεταμένων περιοστίτιδων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς ἢ τροφικὰς διαταραχὰς μετρίου μεγέθους.
* 24) Αἱ ὑπεροστώσεις καὶ ἐξοστώσεις καὶ οἱ ὄγκοι τοῦ περιοστέου μετὰ δυσμορφίας ὅταν ὦσιν ἐπίσημοι καὶ ὀγκώδεις καὶ προξενοῦσιν ἀξιοσημείωτον λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἀνταποκρινομένην εἰς πᾶσαν θεραπείαν.	* 12) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν ὦσιν ἧττον ἔκδηλοι ἀλλ' ἐπιφέρουσι λειτουργικὰς δυσχερείας ἀνταποκρινομένας εἰς πᾶσαν θεραπείαν. Αἱ αὐταὶ παθήσεις μικρᾶς διαστάσεως μὴ προκαλοῦσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.
25) Αἱ μόνιμοι παραμορφώσεις τῶν ὀστῶν οἱασδήποτε αἰτίας ὅταν ἐκ τούτων παρακωλύεται σπουδαίως ἡ λειτουργία τοῦ συστοίχου μέλους.	13) Αἱ ὡς ἔναντι παθήσεις ἧττον ἔκδηλοι.
26) Πᾶσα συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἀνωμαλία κατὰ τὸν ἀριθμόν, τὸ σχῆμα καὶ τὰς σχέσεις τῶν μελῶν ἐὰν ἐπιφέρει ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	14) Αἱ ὡς ἔναντι παθήσεις ἐὰν προκαλῶσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἧττονος βαθμοῦ. Ἡ βραχύτης μιᾶς κνήμης ἐπανορθουμένης δι' ὑψηλοτέρου πατήματος.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

27) Οἱ λευκοὶ ὄγκοι.

28) Τὰ κινητὰ σώματα ἐν τοῖς ἀρθρώσεσιν ὄντα ἐπώδυνα καὶ δυσχεραίνοντα οὐσιωδῶς τὴν λειτουργίαν μέλους τινὸς καὶ μὴ δυνάμενα δι' ἐγχειρίσεως ν' ἀφαιρεθῶσιν.

29) Ἡ τελεία ἀγκύλωσις μεγάλης τινὸς ἀρθρώσεως ἡ ἀτελὴς τοιαύτη ἐπαγομένη ὅμως δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας τοῦ ἄρθρου ὡς ἐκ τῆς ἕδρας καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς.

30) Ὁ ἀκρωτηριασμὸς ἢ διέκπρισις ἐλαττωματικαὶ καὶ λίαν ἐκσεσημασμέναι καμπυλότητες τῶν ἐπισήμων ὀστῶν αἱ ἀνισότητες, αἱ παρεκκλίσεις καὶ βραχύτητες αὐτῶν, δυσμορφίαι τῶν ἀρθρώσεων καὶ τῶν ὀστῶν συνεπείᾳ κακώσεων καὶ νόσων.

Αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ πεπαλαιωμένα ἐξαρθρήματα ἀτελῶς ἀναταχθέντα ἢ μή, ἡ χαλαρότης τῶν θυλάκων καὶ τῶν συνδέσμων μετ' ἀνωμάλου κινήσεως καὶ ἡ γνησία ἢ ψευδὴς ἀγκύλωσις ἐπαγόμεναι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

31) Τὰ ἀνίατα συρίγγια ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων.

** 32) Τὰ χρόνια νοσήματα τῶν μεγάλων ἀρθρώσεων χρόνιαι ἀρθρίτιδες καὶ ἐπίσημον ἰδαρθρον, ὅταν προκαλῶσιν δυσχέρειαν ἔκδηλον τῶν κινήσεων ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις καὶ συναδεύονται ὑπὸ ἀτροφίας.

33) Αἱ παρεκλίνουσαι τοῦ ἄξονος κνῆμαι, τὸ ραιβὸν ἢ βλαισὸν γόνυ, ὅταν ἐπιφέρωσιν ἐπίσημον δυσχέρειαν κατὰ τὴν ὀρθίαν στάσιν ἢ τὴν βάδισιν.

34) Ἡ δυσμορφία, ραιβότης, ἀνισότης τῶν ἄνω ἢ κάτω ἄκρων ὅταν ἐπιφέρωσιν ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν.

35) Αἱ ἔκδηλοι ραχιτικαὶ παραμορφώσεις τῶν μελῶν.

36) Ἡ ὀστεοφαθύρωσις.

37) Προσφύσεις καὶ συνοχαὶ τῶν μυῶν τῶν τενόντων ὁσάκις ἐκ τούτων παρακωλύονται οὐσιώδεις κινήσεις ἀναπόφευκτοι εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

38) Ρήξεις τῶν τενόντων ρήξεις καὶ κῦλαι τῶν μυῶν ὅταν καταργεῖται ἢ σημαντικῶς μειοῦται ἡ λειτουργία τῶν ἄκρων ἢ τοῦ κορμοῦ.

** 39) Αἱ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μέλους τινὸς τοῦ σώματος δυσχεραίνουσαι ἢ ἐξασθενοῦσαι σημαντικῶς οὐσιώδεις κινήσεις ἀναποφεύκτους τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

40) Συσπάσεις χρόνιαι τῶν μυῶν συμπτωματικαὶ βλαβῶν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος ὡς καὶ ἄλλης αἰτίας προκαλοῦσαι ἕτονον δυσχέρειαν τῶν κινήσεων ἢ ἐλαττωματικὴν στάσιν μοίρας τινὸς τοῦ σώματος.

41) Οἱ κιρσοὶ τῶν κάτω ἄκρων ὁπόταν ἐκδηλοῦνται δι' ἑλίκων καὶ κόμβων λίαν ἐμφανῶν ἢ αἱ φλεβικαὶ διευρύνσεις καταλαμβάνουσαι συγχρόνως τὰ ἐπιπόλαια καὶ τὰ κατὰ βάθος πλέγματα ἢ ἀμφότερα τὰ σκέλη ἢ τὸ ἓν μόνον τούτων μετὰ συγχρόνου κιρσοκήλης ἢ ἐπιπλέκωνται μετὰ σημαντικῶν τροφικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ δέρματος ἢ ἐπιμόνων κιρσωδῶν ἑλκῶν ὡς καὶ οἱ ἐκτεταμένοι κιρσοὶ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος.

42) Ἀλλοιώσεις βαρεῖαι (φυματιώσεις κλπ.) τῶν τενόντων καὶ θηκῶν συνεπείᾳ κακώσεων καὶ παθολογικῶν αἰτίων παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν λειτουργίαν μέλους τινός.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

15) Τὰ κινητὰ σώματα τῶν ἀρθρώσεων ὁσάκις ἡ παρουσία αὐτῶν δυσχεραίνει τὴν λειτουργίαν τοῦ μέλους καὶ ἐπιφέρει σχετικὰς ἀλγηδόνας.

16) Ἡ ἀγκύλωσις ἀρθρώσεως ὅταν ἐλαττοῖ ἀσθενῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λειτουργίας τῆς ἀρθρώσεως. Ἐπίσης ἡ δυσκαμψία μεγάλης τινὸς ἀρθρώσεως μετὰ περιορισμοῦ τῶν κινήσεων ἄνευ αἰσθητῆς βλάβης τῆς λειτουργίας τοῦ μέλους.

17) Αἱ ὡς ἔναντι παθήσεις ἂν προκαλῶσι λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἥσσονος βαθμοῦ.

** 18) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἀλλ' ἥσσονος βαθμοῦ.

19) Ἐὰν αἱ ἔναντι βλάβαι εἶναι ἧτον ἔκδηλοι καὶ αἱ δυσχέρειαι ἃς προκαλοῦσιν ἥσσονος βαθμοῦ.

20) Ἡ παρέκκλισις τοῦ ἄξονος τοῦ ἀντιβραχίου πρὸς τὰ ἔξω προκαλοῦσιν ἀνικανότητα περὶ τὸν κανονικὸν χειρισμὸν τῶν ὅπλων.

21) Αἱ ἔναντι παθήσεις ἐπιφέρουσαι λειτουργικὴν δυσχέρειαν ἥσσονος βαθμοῦ.

22) Τὰ κακῶς πωροθέντα κατάγματα τῆς κλειδὸς ὅταν ἐμποδίζουσι τὸν ἄνδρα νὰ φέρῃ τὸ ὅπλον ἢ τὸν φόρτον χωρὶς ὅμως νὰ ἐπηρεάζωσι τὴν χρῆσιν τοῦ συστοιχίου βραχίονος.

23) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῶν κινήσεων τῶν ἀναποφεύκτων εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

24) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ὡς καὶ τὰ ὀστεώματα ἀλλ' ἥσσονος βαθμοῦ.

** 25) Αἱ περιορισμέναι καὶ μόνιμοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἀπότοκοι περιφερικῶν νευρίτιδων ἢ ριζιτίδων προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν τῆς λειτουργίας μέλους τινὸς ὡς καὶ αἱ περιορισμέναι καὶ πρόσφατοι μυϊκαὶ ἀτροφίαι ἀπότοκοι χειρουργικῶν βλαβῶν προκαλοῦσαι μετρίαν δυσχέρειαν ἢ ἐξασθένησιν τῶν κινήσεων τοῦ μέλους.

26) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος βαθμοῦ λειτουργικὰς διαταραχὰς προκαλοῦσαι.

27) Οἱ ἐκτεταμένοι κιρσοὶ μιᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν κνημῶν καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.

28) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μὴ παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν λειτουργίαν μέλους τινός.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

** 43) Δυσμορφίαι διατάσεις καὶ χαλαρώσεις ἀρθρικαὶ ἀπότοκοι διαστρεμμάτων ἐξαρθρώσεων καὶ ἄλλων αἰτίων ἐὰν προκαλῶσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.

44) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τῆς ἄκρας χειρὸς αἱ παράλυσεις, αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαί, ἀπώλειαι τμήματος αὐτῆς ἐπαγόμεναι σχεδὸν τελείαν ἀχρηστίαν τῆς χειρός.

45) Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω παθήσεις μετριωτέρου βαθμοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.

46) Ἡ ἔλλειψις τοῦ δεξιοῦ ἀγτίχειρος ἢ τὸ ἐξάρθρημα αὐτοῦ ἢ ἡ ἐν ἐκτάσει ἢ ἡ ἐν κάμψει ἀγκύλωσις αὐτοῦ ὅταν παρακωλύηται ἡ χρῆσις τῆς χειρός.

47) Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ δεξιοῦ λιχανοῦ ἢ μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων μὲ ἀγκυλώσεις τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων ἐὰν οἱ λοιποὶ δάκτυλοι δὲν ἐκτελῶσι τὰς φυσιολογικὰς αὐτῶν λειτουργίας.

48) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσι ἀγκύλωσις πολλῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ ἡ ἐκτόπισις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τοιούτων εἴτε συγγενὴς εἴτε ἐπίκτητος ὅταν παρακωλύηται ἡ λειτουργία τῆς χειρός.

49) Ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας μόνιμος παράλυσις τοῦ δεξιοῦ μέσου νεύρου.

50) Ἡ παράλυσις δύο ἢ πλειόνων δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός.

51) Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός.

52) Τὸ τέλειον συνδάκτυλον καθ' ὅλους τοὺς δακτύλους τῆς δεξιᾶς χειρός.

53) Ὁ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἔκθηλος ραιβόπους, βλαισόπους, ἱππόπους σημαντικῶς δυσχεραίνων τὴν βάδισιν.

54) Ὁ λίαν ἔκθηλος πλατύπους μεθ' ὑπερμέτρου προεξοχῆς τοῦ ἀστραγάλου καὶ τοῦ σκαφοειδοῦς κάτωθεν τοῦ ἐσωτερικοῦ σφυροῦ καὶ μετὰ καταφανοῦς ροπῆς τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω.

55) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος παραμόρφωσις τοῦ ἄκρου ποδὸς αἱ ἐκτεταμέναι συμφυτικαὶ οὐλαὶ καὶ ἡ ἀπώλεια τμήματος τοῦ ποδὸς παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

* 29) Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.

30) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τῆς μιᾶς χειρός.

31) Ἡ ἀπώλεια ἢ τὸ ἐξάρθρημα τοῦ ἀριστεροῦ ἀντίχειρος ἢ ἡ ἁπλῆ ἀγκύλωσις τοῦ ἑνὸς τῶν ἀντιχείρων ἢ ἡ ἀπώλεια μιᾶς φάλαγγος τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος ἢ ἀμφοτέρων.

32) Ἡ ἀπώλεια μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων τοῦ δεξιοῦ λιχανοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ συγχρόνως καὶ ἀγκύλωσις τῶν λοιπῶν ἀρθρώσεων αὐτοῦ.

33) Ἡ ἀπώλεια δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων τῆς χειρὸς ἢ δύο φαλάγγων δύο δακτύλων ἐκ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρός.

34) Ἀπώλεια σύγχρονος τριῶν φαλάγγων μιᾶς τοῦ δείκτου καὶ δύο τοῦ μέσου ἢ δύο τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.

35) Ἀπώλεια σύγχρονος μιᾶς φάλαγγος τοῦ δείκτου καὶ μιᾶς τοῦ μέσου τῆς αὐτῆς χειρός.

36) Ἀπώλεια ἀριστεροῦ δείκτου ἢ δύο φαλάγγων αὐτοῦ μετὰ συγχρόνου ἀπωλείας μιᾶς ἢ δύο φαλάγγων ἑτέρου δακτύλου τῆς αὐτῆς χειρός, ἢ ἀγκυλώσεως ἑτέρου δακτύλου τῆς αὐτῆς χειρός.

37) Αἱ ἐναντι βλάβαι ὅταν ὧσιν λίαν περιορισμέναι καὶ δὲν παρακωλύουσι τὴν λειτουργίαν τῆς χειρὸς ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου.

38) Αἱ μονομερεῖς παραλύσεις τῶν δακτύλων ἐκ τραύματος ἢ ἄλλης παθήσεως τοῦ ἐννευροῦντος αὐτοὺς νεύρου ἢ παθήσεως τῶν τενόντων ὁσάκις κωλύεται ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅπλου.

39) Ἡ ἐν κάμψει ἢ ἐν ἐκτάσει ἀγκύλωσις ἑνὸς δακτύλου μιᾶς χειρὸς ἐὰν ἐκ ταύτης παρακωλύηται ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅπλου.

40) Τὸ τέλειον συνδάκτυλον καθ' ὅλους τοὺς δακτύλους τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

41) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ὅταν καθυστεροῦσι τὴν βάδισιν ἧττον δυσχερῆ.

42) Πλατυποδία ἔκθηλος μὲν ἀλλ' ἥσσονος ἐντάσεως. Ἡ ἁπλῆ ἐξάλειψις τῆς κυρτότητος τοῦ πέλματος καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανὸν διά τε τὴν ἐνεργὸν καὶ τὰς βοηθητικὰς τοῦ ναυτικοῦ ὑπηρεσίας.

43) Αἱ αὐταὶ παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως ἀλλ' ἐκθήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.

44) Οἱ ὑπεράριθμοι δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διατάξεως αὐτῶν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ὑπόδυσις ἢ δυσχεραίνεται ἡ βάδισις ἐφ' ὅσον ἡ πάθησις δὲν κρίνεται ἐγχειρίσιμος.

45) Ἡ παρέκκλισις πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μεγάλου δακτύλου ἢ ἐπαλληλία ἑνὸς ἢ πλειοτέρων δακτύλων ἐὰν ὑφίστανται εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν καὶ μόνιμοι οὖσαι δυσχεραίνουσι μεγάλως τὴν βάδισιν.

46) Ἡ λίαν ἐπίσημος κάμψις (ἐν εἴδει σφύρας) δακτύλου τινὸς ἐπιφέρουσι τὴν τριβὴν τοῦ ὑποδήματος ὡς ἐκ τῆς πρὸς

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
56) Τὸ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα ὁλοκλήρου τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.	τὸ ἔδαφος ἐπαφῆς του καὶ προξενοῦσα ἐπώδυνον ἐξοχὴν τῆς ραλαγγικῆς ἀρθρώσεως. 47) Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός.
57) Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια ὅλων τῶν δακτύλων τοῦ ποδός.	48) Τὸ μὴ ἀναταχθὲν ἐξάρθρημα οἱουδήποτε τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ἢ φαλάγγιον τοιοῦτον ἐφ' ὅσον παρεμποδίζει τὴν βάδισιν. 49) Ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια μιᾶς φάλαγγος καὶ τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων τοῦ ποδός.
58) Τὸ διαφαῖνον ἕλκος τῶν ποδῶν.	50) Ἡ ἀπώλεια δύο γειτονικῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ ἦ ὁ πρῶτος ἢ ὁ πέμπτος. 51) Αἱ ὑπονυχικαὶ ἐξοστώσεις τοῦ μεγάλου δακτύλου ὅταν ἐκ τοῦ ὑπερμεγέθους αὐτοῦ ὄγκου δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν καὶ δὲν κρίνονται ἐγχειρίσιμα. 52) Τὰ κερατοειδῆ ἐμφυματα, τυλώματα κλπ. ὅταν ἐκ τοῦ ὑπερμεγέθους αὐτῶν ὄγκου δυσχεραίνουσιν οὐσιωδῶς τὴν βάδισιν καὶ δὲν κρίνονται ἐγχειρίσιμα.

ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

59) Ἡ ἐπίσημος λόρδωσις, κύρτωσις ἢ σκολίωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης. 60) Τὰ κατάγματα καὶ τὰ ἐξαρθρήματα τῶν σπονδύλων ἡ χρονία ἀρθρῖτις μετ' ἀγκυλώσεως τῶν ἀρθρώσεων τῶν σπονδύλων ἐπιγόμεναι παραμόρφωσιν τῆς ράχεως. 61) Ἡ φυματικὴ ὀστεῖτις τῶν σπονδύλων. 62) Ἡ ριζομυελικὴ σπονδύλωσις.	53) Αἱ ὡς ἔναντι παθήσεις εἰς μέτριον βαθμὸν ἐκτεινόμεναι.

ΠΥΕΛΟΣ

63) Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν καὶ αἱ ἐπίσημοι δυσμορφίαι τῆς πυέλου παραβλάπτουσαι τὴν βάδισιν ἢ τὴν ὀρθοστασίαν. 64) Αἱ χρόνιαι ἀρθρῖτιδες τῆς πυέλου φυματικαὶ ἢ μή. 65) Τὰ κατὰ τὸ περίνεον συρίγγια συγκοινωνοῦντα μετὰ τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ παθήσεων τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης. Τὰ συρίγγια τῆς ἕδρας φυματιώδους φύσεως, τὰ ἐπιπλεκόμενα μετ' ἐπεκταμένης ἀποκολλήσεως τοῦ ὀρθοῦ καὶ μὴ ὑποχωροῦντα εἰς τὴν οἰκείαν χειρουργικὴν θεραπείαν. 66) Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ἀπευθυσμένου. 67) Αἱ μόνιμοι στενώσεις καὶ παραλύσεις τοῦ ἀπευθυσμένου μὴ ὑπεικουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προκαλοῦσαι δαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς. 68) Ἡ χρονία πρόπτωσις ὁλοκλήρου τοῦ ἀπευθυσμένου ἢ μεγάλης μοίρας αὐτοῦ. 69) Ἡ ψοΐτις ὁσάκις προκαλεῖ οὐσιώδεις λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπίσημον συνολικὴν τοῦ σκέλους πρὸς τὴν λεκάνην.	54) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἀλλ' ἥττονος ἐντάσεως. 55) Τὰ μικρὰ συρίγγια τὰ μὴ ὑπήκοντα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν. 56) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς. 57) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως. 58) Ὀγκώδεις λίαν αἱμορροΐδες μετὰ ἐξελκώσεων καὶ μηκυτοειδῶν ἐκβλαστήσεων.

ΚΡΑΝΙΟΝ

70) Πᾶς ὄγκος εὐμεγέθης τῆς κεφαλῆς εἴτε ἐκ μαλακῶν μορίων εἴτε ἐκ τῶν ὀστῶν πηγάζων, ὅταν παρακωλύει ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ πηλικίου καὶ δὲν κρίνεται ἐγχειρίσιμος. 71) Ἡ ἀτελὴς συνοστέωσις τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου μετ' ἐμμονῆς τῶν πηγῶν ἂν, τὸ χεῖλος εἶναι εὐπίεστον.	59) Αἱ ἐξοστώσεις καὶ τὰ κερατοειδῆ ἐκφύματα δυσχεραίνοντα τὴν χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ πηλικίου ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται ἐγχειρίσιμα.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
72) Ἐκτεταμέναι οὐλαὶ τοῦ κρανίου ἀνώμαλοι, εὐρήκτοι, χηλοειδεῖς καὶ ὀγκώδεις εὐρέως διαυλακοῦσαι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κρανίου ἢ εὐκόλως ἐξελκούμεναι, ἀπόστοκοι βαρειῶν κακώσεων ἐκ πιέσεως, ἐμπήξεως, ἀποσπάσεως ἢ ἐξαιρέσεως ὀστῶν.	
73) Ἐπίσημοι ἐμπιέσεις ἢ ἀπώλειαι τῆς οὐσίας τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου ἢ ἄλλαι βαρεῖαι μόνιμοι ἀλλοιώσεις τῶν ὀστῶν αὐτοῦ.	60) Αἱ ἥσσονος ἐντάσεως ὡς ἔναντι παθήσεις προκαλοῦσαι λειτουργικὰς διαταραχάς.

ΠΡΟΣΩΠΟΝ

74) Πᾶσα ἐλαττωματικὴ διαμόρφωσις τοῦ προσώπου εἴτε ἐξ ἀτροφίας τμήματός τινος αὐτοῦ εἴτε ἐξ ἐλλείψεως συμμετρίας ἐπιφέρουσα ἔκδηλον δυσμορφίαν ἢ δυσχεραίνουσα τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων τούτων.	61) Αἱ αὐταὶ ὡς ἐναντι παθήσεις σημαντικαὶ οὖσαι ἀλλ' ἥττονος βαθμοῦ.
75) Ἐπίσημοι πηρώσεις τοῦ προσώπου ἀπόστοκοι κακώσεων ἢ ἐγχειρίσεων ἐπιφέρουσαι ἔκδηλον δυσμορφίαν ἢ δυσχεραίνουσαι τὴν λειτουργίαν τῶν ὀργάνων τούτων.	62) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις σημαντικαὶ οὖσαι ἀλλ' ἥττονος βαθμοῦ.
76) Αἱ ἐπίσημοι καὶ δυσίατοι ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ παρακωλύουσαι ἀπολύτως τὴν χρῆσιν ναυτικοῦ πηλικίου.	63) Αἱ ἐξοστώσεις τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ ἧττον εὐμεγέθεις δυσίατοι οὖσαι.
77) Αἱ κύστεις, τὰ ὀγκώματα αἱ ἐξοστώσεις ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῶν ἐπαγόμεναι οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως διὰ τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρίσιμοι.	64) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπαγόμεναι ἥσσονα λειτουργικὴν δεσχέρειαν καὶ μὴ κρινόμεναι ἐγχειρίσιμοι.
** 78) Τὰ συρίγγια τοῦ προσώπου ἀναλόγως τῆς ἕδρας καὶ τῆς φύσεως αὐτῶν, ἐὰν ὦσιν ἀνένδοτα εἰς πᾶσαν θεραπείαν καὶ ἐπάγωσιν οὐσιώδη λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	* 65) Τὰ αὐτὰ συρίγγια προκαλοῦντα μετρίως λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
79) Αἱ κακοήθεις παθήσεις τῶν μετωπιαίων κόλπων καὶ τῶν σιαγονικῶν τοιούτων, αἱ ἔκδηλοι δυσμορφίαι, ἡ ἀπόφραξις, ἡ διάτρησις τῶν κιλοστήτων τούτων, ἀπόστοκοι τραυματισμοῦ οἱ πολύποδες, αἱ ἐξοστώσεις, αἱ ἔμμονοι ὀστεῖτιδες μετὰ τερηδόνος καὶ νεκρώσεως ὡς καὶ τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τῶν μετωπιαίων καὶ σφηνοειδῶν κόλπων καὶ τῶν ἠθμοειδῶν κυψελῶν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.	66) Τὰ χρόνια καὶ ἐπίμονα ἐμπυήματα τοῦ Ἰγμορείου ἄντρου μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
80) Κατάγματα τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν οὐδόλως ἢ κακῶς πορωθέντα.	67) Αἱ αὐταὶ παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
81) Ἐπίσημος ἀπώλεια τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν ἐκ κακώσεως ἢ ἐγχειρίσεως.	68) Αἱ αὐταὶ παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
** 82) Βαρεῖαι παθήσεις τῆς κροταφογναθικῆς ἀρθρώσεως ἡ χρονία ἀρθρῖτις, τὸ κακῶς ἀνασχὸν ἢ ὑποτροπιάζον ἐξάρθρημα, ἡ ὀστεώδης ἢ ἰνώδης ἀγκύλωσις καὶ ἡ μόνιμος σύσπασις τῆς σιαγόνος.	* 69) Αἱ αὐταὶ παθήσεις παρακωλύουσαι μετρίως τὴν μάσησιν.
** 83) Ἡ νευραλγία τοῦ τριδύμου ὅταν εἶναι βαρείας μορφῆς καὶ ἐπίμονος, ἀνθισταμένη εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ἢ ὅταν ὀφείλεται εἰς πιέσεις τοῦ γασσερίου γαγλίου ἢ ὅταν εἶναι συμπτωματικὴ νόσου τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.	
84) Παραλύσεις τοῦ προσώπου ἀνίατοι προκαλοῦσαι δυσμορφίαν σημαντικήν.	70) Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις ἀλλ' ἥττονος βαθμοῦ.

ΡΙΣ

85) Ἡ τελεία ἀπόφραξις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων.	71) Αἱ στενώσεις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων συνεπείᾳ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ σκελετοῦ ἢ ἐπικτήτου δυσμορφίας τούτου παρακωλύουσαι οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν ἀμφοτέρωθεν.
86) Ἡ χρονία ἀτροφικὴ ρινῖτις μετὰ χαρακτηριστικῆς καὶ λίαν ἐκδήλου ὀζαινώδους κακοσμίας.	72) Ἡ αὐτὴ πάθησις ἥσσονος ἐντάσεως.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΧΕΙΛΗ	
87) Τὸ λαγώχειλον συγγενὲς ἢ ἐπίκτητον ἓν, ἐπιφέρον παραμόρφωσιν τοῦ προσώπου λίαν ἔκθηλον.	73) Τὸ συγγενὲς ἢ ἐπίκτητον λαγώχειλον μικροτέρας ἐντάσεως.
88) Τὸ λυκόστομον.	
89) Οὐλαὶ πλημμελεῖς ἢ συμφύσεις στενοῦσαι ἐπισήμως τὴν σχισμὴν τοῦ στόματος ἢ δυσχεραίνουσαι τὰς κινήσεις τῶν χειλέων.	74) Αἱ αὐταὶ οὐλαὶ ἐλάσσονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν προκαλοῦσαι καὶ κρινόμεναι ἐγχειρίσιμοι.
90) Ἡ ἀνίατος παράλυσις τοῦ σφιγκτῆρος τῶν χειλέων παρακωλύουσα σημαντικῶς τὴν προφορὰν καὶ τὴν πρόσληψιν τῆς τροφῆς.	
91) Τὰ ἐπίσημα τὸν ὄγκον ἀγγειώματα καὶ τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ στόματος.	
92) Αἱ χρόνιαι ἑλκώδεις στοματίτιδες μετὰ γαγγραίνης ἀποκολλήσεως, ἐξοιδήσεως καὶ μυκητώδους ἐκφυλίσεως τῶν οὐλῶν προκληθεῖσαι ἢ συνοδευόμεναι ὑπὸ βαθείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	75) Ἡ ἀπώλεια ἢ τερηδὼν τῶν πλείστων ὀδόντων μετὰ ἑλκώδους οὐλίτιδος ἀνιάτου, ἐκτεταμένης καὶ παρακωλυούσης τὴν μάσησιν.
ΓΛΩΣΣΑ	
93) Αἱ δυσμορφίαι τῆς γλώσσης, ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀπώλεια ταύτης, ἡ ἀτροφία ἢ συγγενὴς ὡς καὶ ἡ ἕνεκα κακώσεως διαίρεσις ταύτης, ἡ ὑπερτροφία μετὰ προπτώσεως αἱ ἀνώμαλοι ταύτης προσφύσεις, ὁσάκις δυσχεραίνωσιν οὐσιωδῶς τὴν μάσησιν, τὴν λαλιὰν ἢ τὴν κατάποσιν.	
94) Τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τῆς γλώσσης.	
95) Ὁ ἐπίσημος βατταρισμὸς ὁ συνυπάρχων μετὰ συγγενοῦς διανοητικῆς ἐξασθενήσεως καὶ μεγάλης εὐσυγκινησίας, ὁ παρακωλύων εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν διαταγῆς ἢ προστάγματος.	76) Ἡ αὐτὴ πάθησις παρακωλύουσα τὴν εὐκρινῆ μεταβίβασιν διαταγῆς ἢ προστάγματος.
96) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἐννεδτης.	
ΣΙΕΛΟΓΟΝΟΙ ΑΔΕΝΕΣ	
97) Τὸ θατράχιον ἐπίμονον εἰς θεραπείαν καὶ προσλαμβάνον ἀνάπτυξιν ἀσυνήθως ἐπίσημον.	77) Τὸ ἐπίσημον τὸν ὄγκον θατράχιον καὶ κρινόμενον ἐγχειρίσιμον.
98) Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τῶν σιελογόνων ἀδένων.	
ΥΠΕΡΩΑ	
99) Δυσμορφίαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἢ ἐκτεταμένη ἀπώλεια τῆς οὐσίας αὐτῶν ἀλλοιοῦντα τὴν φωνὴν καὶ τὴν κατάποσιν. Αἱ πρὸς τὸν φάρυγγα συμφύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου ἀλλοιοῦται τὴν φωνὴν σημαντικῶς καὶ παρακωλύουσαι τὴ κατάποσιν.	78) Ἡ διαίρεσις τῆς σαρκώδους ὑπερώας ὁσάκις ἐκ ταύτης παρακωλύεται μετρίως ἡ λαλιά.
100) Αἱ ἀνίατοι παραλύσεις τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, ὅταν παραβλάπτωσι τὴν λαλιὰν ἢ τὴν κατάποσιν.	
101) Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι τῆς ὑπερώας καὶ τοῦ ὑπερωΐου ἱστίου, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσιν ὅταν προκαλοῦσι σοβαρὰν λειτουργικὴν δυσχέρειαν.	
ΛΑΙΜΟΣ	
102) Αἱ πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως καὶ ἡ δυσμορφία τοῦ λαιμοῦ ὁσάκις δυσχεραίνουν οὐσιωδῶς τὰς κινήσεις τῆς κεφαλῆς ἢ προκαλοῦσι σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχὰς (ἀναπνοή, κυκλοφορία, κατάποσις).	
103). Οἱ εὐμεγέθεις ὄγκοι οἱ ἐκθηλούμενοι ὑπὸ τὸ γενικὸν	79) Ἡ μετρία τὸν ὄγκον βραγχοκήλη, αἱ κύστεις τοῦ τρα-

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
ὄνομα ἐρυγχοκήλη (ὑπερτροφία ἢ κύστεις τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος ἰδίᾳ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μεσαίου λοβοῦ τούτου) οἱ ἐξικνούμενοι μέχρι τοῦ στέρνου.	χήλου ὅταν μὴ ὦσιν λίαν ἀνεπτυγμένοι ἀλλὰ δυσχεραίνουσι τὸν ἄνδρα νὰ φέρῃ τὴν ναυτικὴν αὐτοῦ στολήν.
104) Τὸ ἐπίσημα τὸν ὄγκον καλοήθη νεοπλάσματα ὁσάκις δυσχεραίνουσι τὰς λειτουργίας τῶν ὀργάνων τοῦ λαιμοῦ.	80) Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις ἀλλ' ἥσσονος βαθμοῦ.
105) Τὸ ἐπίσημον ραιβόκρανον προερχόμενον ἐξ ἐμμόνου συσπάσεως τῶν μυῶν τοῦ τραχήλου ἢ ἐκ παραλύσεως ἢ ἐξ ἐλαττωματικῆς αὐλῆς ἢ ἐκ παθήσεως ἢ κακώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	81) Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις μετρίου βαθμοῦ.

ΛΑΡΥΓΞ

106) Τραύματα ἢ κατάγματα ἢ ἐξελκώσεις τοῦ λάρυγγος ὁσάκις ἀπολίπουσι στένωσιν μετ' ἀλλοιώσεως τῆς φωνῆς ἢ δυσχερείας τῆς ἀναπνοῆς.	82) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὁσάκις προξενοῦσιν ἧττον ἐκδήλους διαταραχὰς τῆς φωνῆς ἢ τῆς ἀναπνοῆς.
107) Αἱ φυματιώδεις λαρυγγίτιδες.	
108) Συγγενεῖς διαμαρτυρίαι ἢ διαμορφώσεις περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς ἐπιγλωττίδος ὁσάκις προκαλοῦσι σημαντικὴν δυσχέρειαν κατὰ τὴν κατάποσιν, τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν λαλιάν.	
109) Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος ὡς καὶ οἱ καλοήθεις τοιοῦτοι ὁσάκις ὅμως προκαλοῦσι βαρείας διαταραχὰς τῆς ἀναπνοῆς.	83) Οἱ πολύποδες καὶ οἱ καλοήθεις ὄγκοι τοῦ λάρυγγος μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν οἰκείων θεραπευτικῶν μέσων.
110) Ἡ ἀφωνία συνεπείᾳ τραυματικῶν ἢ παθολογικῶν βλαβῶν τοῦ λάρυγγος ἢ ἐμμόνου παραλύσεως τῶν λαρυγγαίων νεύρων.	84) Ἡ μονόπλευρος λαρυγγιτικὴ παράλυσις καὶ πᾶσα χρονία λαρυγγῖτις ἐπιφέρουσα λίαν ἐκδήλους λειτουργικὰς διαταραχάς.

ΦΑΡΥΓΞ

111) Ἡ πλημμελὴς διάπλασις τοῦ φάρυγγος αἱ χρόνιαι τραυματικαὶ ἢ παθολογικαὶ στενώσεις προερχόμεναι ἐξ ἐλαττωματικῶν προσφύσεων ἢ αὐλωδῶν συσπάσεων ὁσάκις προκαλοῦσι λειτουργικὰς διαταραχὰς (παρακώλυσις διόδου τροφῶν κλπ.).	85) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἥσσονος ἐντάσεως.
112) Τὰ ὀπίσθια ρινοφαρυγγαία ἀποστήματα ἀπότοκα βλάβης τῆς σπονδυλικῆς στήλης.	
113) Οἱ ρινοφαρυγγαῖαι ἰνώδεις πολύποδες ὁσάκις προκαλοῦσι βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.	

Ο ΙΣΟΦΑΓΟΣ

114) Αἱ ὀργανικῆς φύσεως στενώσεις τοῦ ἰσοφάγου ὡς καὶ αἱ τοιαῦται νευρικῆς φύσεως ἐπίμονοι καὶ μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.	
115) Ὁ ἔκθηλος ἀνευρισμὸς τοῦ ἰσοφάγου.	
116) Αἱ συγγενεῖς ἀνωμαλίαι αὐτοῦ αἱ προκαλοῦσαι ἐπίσημον λειτουργικὴν δυσχέρειαν καὶ τὰ νεοπλάσματα τοῦ ἰσοφάγου.	

ΘΩΡΑΞ

118) Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι πλημμέλειαι τῆς διαπλάσεως τοῦ θώρακος ἔχουσαι ὡς συνέπειαν τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῆς χωρητικότητος τούτου καὶ τὴν μείωσιν τῆς ἀναπνευστικῆς λειτουργίας ἢ τὴν παραγωγὴν ὁρατῶν δυσμορφιῶν καὶ ἐνδεδυμένου ὄντος ἀτόμου.	86) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος δυσμορφία τοῦ θώρακος παρακωλύουσα εἰς ἥσσονα βαθμὸν τὴν λειτουργίαν τῶν τοῦ θώρακος σπλάγχνων.
119) Ἡ ἔκθηλος στένωσις τοῦ θώρακος μετὰ πλευρικῶν συμφύσεων ἀποτόκων πλευρίτιδος.	
120) Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος ἐπὶ τῶν σπλάγχνων ἑδράζοντα (σφαῖραι ἢ τεμάχια ὀθίδος κλπ.) ἐὰν προκαλῶσιν ἐπισήμους διαταραχάς.	87) Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ θώρακος προκαλοῦντα ἥσσονας ἀλλ' οὐσιώδεις διαταραχάς.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

121) Αἱ παραμορφώσεις τῆς ὠμοπλάτης αἱ ἀναστολαὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς, αἱ δύσμορφοι καὶ ἀνώμαλοι καμπυλότητες τῆς κλειδὸς, αἱ ψευδαρθρώσεις, τὰ τέλεια καὶ μὴ ἀνατάξιμα ἐξαρθρήματα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἄκρων αὐτῆς, ὅταν σημαντικῶς δυσχεραίνουσι τὰς κινήσεις.

122) Βλάβαι τοῦ θώρακος συνεπείᾳ νόσων κακώσεων ἢ χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων μετ' ἀνιάτων λειτουργικῶν διαταραχῶν.

** 123) Ἡ πιώδης ὀστεοπεριοστῖτις, αἱ φυματικαὶ ὀστεῖτιδες τῶν πλευρῶν, τοῦ στέρνου, τῆς κλειδὸς ἢ τῆς ὠμοπλάτης.

124) Ἡ κήλη τοῦ πνεύμονος συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἐπιφέρουσα σημαντικὴν δυσχέρειαν τῆς ἀναπνευστικῆς λειτουργίας.

125) Ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων οἱουδήποτε βαθμοῦ.

** 126) Αἱ χρόνιαι βρογχίτιδες ἐμφυσηματώδεις μετὰ καταβολῆς τῆς θρέψεως.

127) Ἡ βρογχεκτασία.

128) Τὸ ἐμφύσημα τῶν πνευμόνων συνοδευόμενον ὑπὸ δυσπνοίας καὶ χρονίας βρογχίτιδος.

** 129) Τὸ βρογχικὸν ἄσθμα πρωτοπαθὲς ἢ συμπτωματικὸν δεόντως βεβαιωμένον, μετὰ ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας θεραπείας.

130) Αἱ ὑδατίδες τοῦ πνεύμονος.

131) Ἐκτεταμένη ἰνώδης πλευρῖτις, συμφυτικαὶ πλευρίτιδες καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ ὑποτροπιάζουσαι πεπαλαιωμέναι πλευρίτιδες.

132) Πᾶσαι αἱ πλευρίτιδες ὡς καὶ τὰ ὑπολείμματα αὐτῶν ὑπάγονται εἰς διετῆ ἀναβολὴν μεθ' ὃ κρίνονται τελειωτικῶς ἀναλόγως τῶν ὑπολειμμάτων.

133) Ἡ πλευρῖτις μετὰ περικαρδίτιδος κατόπιν νοσηλείας ἐν τοῖς Ν. Νοσοκομείοις ἢ ἀποδραμοῦσα ἂν παρουσιάζουσιν ὑπολείμματα ἀσφαλῶς βεβαιούμενα.

134) Ἡ διπλῆ ξηρὰ ἢ ἐξιδρωματικὴ πλευρῖτις κατόπιν νοσηλείας ἐν τοῖς Ν. Νοσοκομείοις ἢ ἡ ἀποδραμοῦσα ταιαύτη, ἀλλὰ παρέχουσα ὑπολείμματα ἀσφαλῶς βεβαιωμένα.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

88) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἐπιφέρουσαι μικροτέρας λειτουργικὰς διαταραχάς.

89) Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω πάθησις ἀλλ' ἥσσονος βαθμοῦ.

* 90) Ἡ μονόπλευρος ξηρὰ πλευρῖτις ὡς καὶ ἡ ἐξιδρωματικὴ κατόπιν νοσηλείας ἐν Ν. Νοσοκομείοις ἢ καὶ ἡ ἀποδραμοῦσα παρέχουσα ὅμως ὑπολείμματα ἀσφαλῶς βεβαιούμενα.

91) Αἱ μετεγχειρητικαὶ ἀπώλειαι τῶν πλευρῶν συνεπείᾳ ἐμπυήματος αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ παραμορφώσεως τοῦ θώρακος, ἀλλὰ προκαλοῦσαι δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς.

ΚΟΙΛΙΑ

135) Τὰ κοιλιακὰ συρίγγια ἀπότοκα βλάβης ὀστῶν ἢ τῶν ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας σπλάχνων.

136) Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα ἐπαγόμενα ἀνιάτους λειτουργικὰς διαταραχὰς ἢ ἔμμονα ἄλγη.

137) Ἡ κοιλιοκήλη ἢ ὀσφυοκήλη ὅταν ὥστε λίαν ἐκτεταμέναι καὶ συνοδεύονται ὑπὸ προπτώσεως μεγάλης μοίρας τῶν κοιλιακῶν σπλάχνων καὶ ἡ ἐπιπωματικὴ κήλη ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους αὐτῆς.

138) Ἡ μηροκήλη, ἡ ὀμφαλοκήλη ὡς καὶ ἡ ἐπιγαστρικὴ κήλη δυσκόλως συγκρατούμεναι.

139) Ἡ βουβωνοκήλη, μονόπλευρος ἢ διπλῆ λίαν ὀγκώδης οὖσα δυσκόλως ἀνατασσομένη καὶ δυσκόλως συγκρατουμένη διὰ τοῦ οἰκείου κηλεπιθέσμου ὡς καὶ αἱ διπλαῖ μηροκῆλαι.

140) Ἡ χρονία περιτονῖτις.

92) Τὰ αὐτὰ σώματα ὁσάκις προκαλοῦσιν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς.

93) Αἱ ὡς ἔνανθι κῆλαι εὐκόλως συγκρατούμεναι.

94) Αἱ αὐταὶ παθήσεις εὐκόλως συγκρατούμεναι.

95) Ἡ βουβωνοκήλη εὐκόλως ἀνατασσομένη ἢ εὐκόλως συγκρατουμένη διὰ τοῦ οἰκείου ἐπιδέσμου. Αἱ ἀρχόμεναι βουβωνοκῆλαι ὡς καὶ αἱ χαλαρώσεις τῶν βουβωνικῶν στομίων καθιστῶσι τὸν ναύτην ἱκανόν.

96) Κήλη μετὰ παρεκτοπίσεως τοῦ ὄρχεως πρὸς τὰ τοιχώματα ἢ πρὸς τὸ στόμιον τοῦ κοιλιακοῦ θύλακος.

97) Ἡ χρονία σκωληκοειδῖτις ὁπόταν ἡ ὕπαρξις αὐτῆς δεικνύεται ἀσφαλῶς δι' ἀντικειμενικῶν φαινομένων καὶ προκαλεῖ σπουδαίας ἐνοχλήσεις.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

141) Ὁ οἱασδήποτε φύσεως ἀδιάλειπτος ὕδρωψ.

142) Ἡ παρὰ φύσιν ἕδρα καὶ τὰ ἐντερικὰ συρίγγια δυσίατα ὄντα.

143) Ὄγκοι τῶν σπλάγχνων τῆς κοιλίας καὶ τοῦ περιτοναίου.

** 144) Αἱ χρόνιαι ὀργανικαὶ παθήσεις τοῦ στομάχου ἢ τῶν ἐντέρων ὡς καὶ ἡ γαστροεντεροαναστόμωσις προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐκδηλούμεναι διὰ καταφανοῦς καταβολῆς τῆς θρέψεως (χρόνιαι φλεγμοναί, ἕλκος, στενώσεις ὀργανικαί, καρκῖνος κλπ.).

145) Αἱ χρόνιαι παγκρεατίτιδες.

146) Πυώδης ἡπατῖτις, ἡ χρονία ἡπατῖτις, αἱ κιρρώσεις αἱ ὑδατίδες κύστεις καὶ οἱ ὄγκοι τοῦ ἥπατος.

147) Οἱ λίθοι τῆς χοληδόχου κύστεως ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἐπίμονοι παθήσεις τῶν χοληφόρων ὁδῶν μὴ ὑπείκουσαι εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν καὶ προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς.

148) Τὰ ἀποστήματα, οἱ ὄγκοι τοῦ σπληνός, ἡ σπληνοπτωσία καὶ αἱ σπληνομεγαλίαι ὅταν προκαλῶνται διὰ τῶν δύο τελευταίων τούτων λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῶν παρακειμένων ὀργάνων.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

ΚΑΡΔΙΑ — ΑΓΓΕΙΑ

149) Νόσος τοῦ Vaquez-Oslez (κυάνωσις, ἐρυθραιμία μετὰ σπληνομεγαλίας).

150 Ἡ κυάνωσις προερχομένη ἐκ κακῆς διαπλάσεως τῆς καρδίας καὶ τῶν μεγάλων ἀγγείων.

151) Ἡ συγγενὴς παραμονὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων καρδιακῶν πόρων μετὰ διαταραχῶν ἢ ἄνευ τοιούτων.

152) Ἡ χρονία συμφυτικὴ περικαρδῖτις.

153) Ἡ ὀξεῖα καὶ ὑποξεῖα φυματιώδης περικαρδῖτις.

Αἱ ὀξεῖαι περικαρδίτιδες μολυσματικῆς φύσεως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις περὶ διετοῦς ἀναβολῆς μεθ' ὃ κρίνεται τελειωτικῶς.

** 154) Αἱ μυοκαρδίτιδες.

155) Ἡ στηθάγχη.

** 156) Ἡ παροξυστικὴ ταχυκαρδία (νόσος τοῦ Bouveret) προσηκόντως βεβαιουμένη ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μόνιμος ἀρυθμία προσεικόντως βεβαιουμένη καὶ μὴ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.

157) Ἡ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια προσηκόντως βεβαιουμένη.

158) Ἡ ὑπερτροφία τῆς καρδίας ἐκδηλουμένη διὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς καρδιακῆς ἀμβλύτητος βεβαιουμένη δι' ἐξετάσεως καὶ ὀρθοκαρδιογραφήματος ἐν Νοσοκομείῳ μετὰ σημείων καρδιακῆς ἀνεπαρκείας.

159) Αἱ ὀργανικαὶ ἀλλοιώσεις τῶν διαφόρων στομίων εἴτε συγγενεῖς εἴτε ἐπίκτητοι.

160) Οἱ μόνιμοι ἐκτοπισμοὶ τῆς καρδίας οἱ συνοδευόμενοι συνοδευόμενοι ὑπὸ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

161) Ἡ νόσος τοῦ Stokes-Adams (ἔμμονος βραδυκαρδία) ἀναμφιρρήστως βεβαιωθεῖσα μετὰ τὴν ἀστοχίαν τῆς ἀρμοζούσης θεραπείας.

162) Ἀνευρύσματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ θέσεως.

** 163) Φλεβίτιδες μὴ ἐπιδεκτικαὶ ἰάσεως καὶ προκαλοῦσαι ἐπίμονα οἰδήματα τῶν σχετικῶν ἄκρων.

98) Ἡ εἰς συμπαθητικοτονίας ταχυκαρδία μέσης ἐντάσεως (σφύξεις 90-110 ἐν ἡρεμίᾳ) ἄνευ ἄλλων γενικῶν διαταραχῶν.

** 99) Ἡ μετ' ἀποδρομὴν φλεβίτιδος τραυματικῆς, μολυσματικῆς ἢ μετεγχειρητικῆς ἀπομείνασα δυσχέρεια τῆς φλεβικῆς κυκλοφορίας καὶ μετὰ ὀρθοστασίαν ἢ βάδισιν προκαλοῦσα μέτρια οἰδήματα τῶν κάτω ἄκρων.

100) Αἱ λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῆς καρδίας ἀπότοκοι συμπαθητικοτονίας.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
ΝΕΦΡΟΙ	
164) Ἡ ἐξαίρεσις τοῦ ἑνὸς τῶν νεφρῶν γενομένην διὰ παθολογικὴν αὐτοῦ ἀλλοίωσιν ἢ τραῦμα.	
165) Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῶν νεφρῶν ὁπόταν προκαλῶσιν ἐμμόνους ταραχάς.	
** 166) Πᾶσαι αἱ μορφαὶ τῆς χρονίας νεφρίτιδος. Αἱ ὀξεῖαι μεταμολυσματικαὶ νεφρίτιδες πάσης φύσεως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις ἐτησίας ἀναβολῆς μεθ' ἃ κρίνονται τελειωτικῶς.	
Αἱ λευκωματουργίαι αἱ ἀπότοκοι γαστροεντερικῶν, ἡπατικῶν ἢ νευρικῶν διαταραχῶν κρίνονται ἀναλόγως τῶν παθήσεων αἵτινες προκαλοῦσι ταύτας.	
167) Ἡ λιθίασις τῶν νεφρῶν ἢ τῶν οὐρητήρων κλινικῶς καὶ ἀκτινοσκοπικῶς βεβαιωθεῖσα ἢ κλινικῶς καὶ ἀκτινογραφικῶς.	
168) Ὁ κινητὸς νεφρὸς ὁπόταν προκαλεῖ σπουδαίας λειτουργικὰς διαταραχάς.	101) Ὁ κινητὸς νεφρὸς προκαλῶν ἥσσονος ἐντάσεως λειτουργικὰς διαταραχάς. Ἐπάγεται ἱκανότητα ὁσάκις ἡ ἐκτόπισις εἶναι μικρὰ καὶ αἱ ὑπ' αὐτοῦ προκαλούμεναι λειτουργικαὶ διαταραχαὶ ἀσήμαντοι.
169) Ἡ ὑδρονέφρωσις, πυονέφρωσις ὡς καὶ αἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ νεφροῦ, αἱ κύστεις καὶ ἡ ἐκφύλισις τοῦ νεφροῦ.	
ΟΥΡΟΔΟΧΟΣ ΚΥΣΤΙΣ	
170) Αἱ πλημμέλειαι περὶ τὴν διάπλασιν τῆς κύστεως (ὡς ἡ τελεία ἔλλειψις, ἡ ἀτροφία καὶ ἡ ἐκστροφὴ ταύτης). Τὰ θυλακοειδῆ ἀνευρίσματα ὁσάκις ταῦτα, προκαλῶσι βαρείας διαταραχὰς προσηκόντως βεβαιωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν οὐραχόα συρίγγια.	
171) Αἱ τραυματικαὶ βλάβαι τῆς οὐροδόχου κίστεως, θλάσεις, τραύματα, ῥήξεις ὁπόταν προκαλῶσι μονίμους ἀλλοιώσεις καὶ λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐπισήμους.	102) Αἱ αὐταὶ ὡς ἐναντι παθήσεις ἐπίμονοι μετ' ἥσσονος ἐντάσεως διαταραχάς.
172) Αἱ χρόνιαι καὶ πεπαλαιωμέναι κυστίτιδες προσηκόντως βεβαιωθεῖσαι καὶ ἐπιμένουσαι εἰς ἀντιτασσομένην θεραπείαν.	103) Αἱ αὐταὶ ὡς ἐναντι παθήσεις ἐπίμονοι μεθ' ἥσσονος ἐντάσεως διαταραχάς.
173) Οἱ λίθοι τῆς κύστεως καὶ πᾶν ἀλλότριον σῶμα ἐν αὐτῇ, ἂν μὴ ἦ δυνατὴ ἡ ἴασις διὰ τῶν διαφόρων θεραπευτικῶν ἀγωγῶν.	
174) Οἱ πολύποδες καὶ τὰ νεοπλάσματα τῆς κύστεως.	
175) Ἡ συγγενὴς ἀκράτεια τῶν οὔρων, ὀφειλομένη εἰς τὴν ὀργανικὴν ἀλλοίωσιν τῶν οὐροφόρων ὁδῶν ἢ τῶν νευρικῶν κέντρων ἢ ἀπότοκος ἐπιχειρήσεως.	
176) Ἡ συνεχὴς νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἐκθήλου ἡλιθιότητος. Ἡ ἐπίκτητος νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συμπτωματικὴ ὀργανικῶν παθήσεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος χρονίων καὶ ἀνιάτων ὡς καὶ ἡ συμπτωματικὴ χρονίας νεφρίτιδος.	104) Ἡ συγγενὴς νυκτερινὴ ἐνούρησις ἡ συνυπάρχουσα μετὰ μετρίας ἡλιθιότητος.
177) Ἡ ἐπίσχεσις τῶν οὔρων, ἀπότοκος βαρείας νόσου τῶν οὐροποιογεννητικῶν ὀργάνων ἢ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.	
ΟΥΡΗΘΡΑ	
178) Ὁ ἐπισπαδίας καὶ ὁ ὑποσπαδίας ὅταν ἡ οὐρήθρα ἐκστομοῦται παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ πέους ὥστε νὰ διαβρέχωνται τὰ ἱμάτια κατὰ τὴν οὔρησιν.	
179) Τὰ συρίγγια τῆς οὐρήθρας, ὁσάκις κατὰ τὴν οὔρησιν διαβρέχονται ἀφθόνως ὑπὸ τῶν οὔρων τὰ ἱμάτια, καὶ ἂν διάφορα μέσα θεραπείας ἀπέβησαν ἀνωφελῆ.	
180) Τὰ πεπαλαιωμένα καὶ λίαν ἐκσεσημασμένα στενώματα τῆς οὐρήθρας (τριχοειδῆ) ὁσάκις ἡ ἀκτὶς τῶν οὔρων	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
εἶναι ἐλαχίστη, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν παρατεταμένης καὶ εἰδικῆς θεραπείας.	
181) Ἡ χρονία προστατῖτις προκαλοῦσα ἐμμόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.	
182) Οἱ λίθοι τοῦ προστάτου.	
183) Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ ἡ ἐκφύλισις αὐτοῦ.	
184) Οἱ ὄγκοι τοῦ προστάτου.	
185) Ὁ ἑρμαφροδιτισμὸς καὶ ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ πέους μετὰ ἐκθήλων ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	
186) Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων μετὰ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν.	
187) Ἡ ἐλεφαντίασις τοῦ ὀσχέου.	
188) Αἱ φυματιώσεις καὶ τὰ κακοήθη νεοπλάσματα τοῦ ὄρχεως, τῆς ἐπιδιδυμίδος, τοῦ προστάτου ἢ τῶν σπερματικῶν λημφώων.	105) Ἡ καταφανὴς ἀτροφία ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων.
	** 106) Τὰ ὑπολείμματα φυματιώδους ἐπιδιδυμίτιδος μετὰ διετῆ ἀναβολὴν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζουσιν ἔκθηλα συμπτώματα ἐκ τῶν λοιπῶν ὀργάνων.
	107) Ἡ ὑπερμεγέθης κιρσοκήλη ὁπόταν ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτῆς ὄγκου παρακωλύῃ τὴν βάδισιν καὶ μετ' ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας ἐγχειρητικῆς θεραπείας.
	108) Ἡ διαμονὴ τοῦ ὄρχεως ἐν τῷ δακτυλίῳ ἢ τῷ βουβωνικῷ σωλῆνι ἢ τῷ βουβωνικῷ στομίῳ.
	Ἡ μὴ τελεία κάθοδος τοῦ ὄρχεως ἀλλ' ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ἔξω στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος καθιστᾷ πάλιν ἄνδρα ἱκανόν.
	109) Ἡ ἐπιπεπλεγμένη ὑδροκήλη τοῦ τόνου ἢ τοῦ ἑλυτροειδοῦς καὶ ἡ χρονία αἱματοκήλη, ἐπιφέρουσα σπουδαίας ὀργανικὰς βλάβας τοῦ ὄρχεως ἢ τῆς ἐπιδιδυμίδος.
ΝΕΥΡΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ	
189) Ἡ ἐπίσημος ἠλιθιότης ὁ κρετινισμός.	110) Ἡ μετρία ἠλιθιότης μὴ παρακωλύουσα τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν.
** 190) Αἱ ψυχασθενικαὶ ἰδεοληψίαι ὁσάκις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν κωλύουσι τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τοῦ ἀτόμου ἐξαναγκάζουσαι τοῦτο εἰς διαρκῆ ἀπομόνωσιν, ἥτις παραβιαζομένη προκαλεῖ ἐντόνους ἐκθηλώσεις ἄγχους.	
** 191) Αἱ χρόνιοι καὶ ἀνίατοι μορφαὶ φρενοπαθείας.	** 111) Αἱ ὀξεῖαι καὶ ἰάσιμοι ψυχικαὶ συνδρομαὶ (διανοητικὴ σύγχισις, μανία, μελαγχολία κλπ.) ἐπάγοντα ἐτησίαν ἀναβολὴν κατατάξεως μετὰ δὲ τὴν τελείαν ἀποθεραπείαν ὑπάγονται εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.
	112) Τὰ μόνιμα ἐλαφρὰ ὑπολείμματα ἀποδραμουσῶν παθήσεων τῶν νευρικῶν κέντρων (ἐλαφρὰ ὑπολείμματα παιδικῶν πολιομυελίτιδων, ἡμιπληγιῶν κλπ.) τὰ μετρίως δυσχεραίνοντα τὴν λειτουργίαν τῶν μελῶν.
* 192) Αἱ ἀπὸ βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων βαρεῖαι καὶ ἀνίατοι παλύσεις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν παρατεταμένης θεραπείας. Αἱ περιφερειακῆς αἰτίας παραλύσεις (τραυματικαί, μολυσματικαί, ἢ τοξικαὶ) μετὰ λειτουργικῶν καὶ τροφικῶν διαταραχῶν βαρειῶν καὶ μονίμων, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὡσαύτως παρατεταμένης θεραπείας.	113) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις συνεπαγόμεναι ἧττονα λειτουργικὴν δυσχέρειαν.
193) Τρόμος ἀπότοκος ὀργανικῆς βλάβης τῶν νευρικῶν κέντρων, ἐὰν εἶναι λίαν ἔντονος, ἐκτεταμένος καὶ ἀνίατος. Εἰς τοὺς τρόμους τοξικῆς προελεύσεως (οἰνοπνεύματος μολύβδου, ὑδραργύρου) χορηγεῖται ἀναβολὴ κατατάξεως.	114) Ὁ ἰδιοπαθὴς τρόμος καὶ ἡ λίαν ἔκθηλος εὐσυγκινησία ἰδιοσυγκρασία.
194) Νευραλγίαι ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἡ ἰσχιαδικὴ ὁσάκις προξενοῦσιν ἀξιοσημείωτον μυϊκὴν ἀτροφίαν ἢ ἐλαττωματικὰς στάσεις.	
195) Αἱ καθ' ἑκάστην μορφαὶ τῶν τοπικῶν σπασμῶν (προσωπικὸν τίκ, σπασμὸς τῶν μυῶν τοῦ τραχύλου καὶ τοῦ αὐχένος κλπ. ὁπόταν παρακωλύουσι λειτουργίας ὧν ἡ ἀκεραιότης εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.	
196) Ἴλιγγος καὶ ἀταξία ἀπότοκα ὀργανικῆς νόσου τοῦ νευρικοῦ συστήματος.	

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

197) Χρόνιαι ἢ συγγενεῖς παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ (ἀταξία κινητικὴ προϊοῦσα, σκλήρυνσις κατὰ πλάκας, χρονία πολιομυελῖτις, κληρονομικὴ νευρικὴ ἀταξία, πλαγία μυατροφικὴ σκλήρυνσις κλπ. τρομώδης παράλυσις προϊοῦσα, γενικὴ παράλυσις).

198) Ἡ μερικὴ ἐπιληψία (ζακσώνειος) ἀνθισταμένη εἰς εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θεραπείαν.

199) Ἡ συριγγομυελία. Ἡ ὑδρόρραχος.

200) Ἡ ἐπιληψία βεβαιωθεῖσα προσηκόντως.

201) Ὄγκοι τοῦ ἐγκεφάλου.

202) Αἱ προϊοῦσαι μυϊκαὶ ἀτροφίαι κεντρικῆς αἰτίας.

203) Ἡ πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος χορεία.

204) Συγγενὴς μυοτονία (νόσος τοῦ Thomsen).

205) Ἡ τροφονευρωτικὴ γνησία νόσος τοῦ Raynand δέον νὰ τυγχάνῃ ἐτησίας ἀναβολῆς κατατάξεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ἐν περιπτώσει παραμονῆς τῶν συμπτωμάτων ὁ πάσχων κρίνεται ἀνίκανος.

206) Τὰ νευρώματα πολλαπλᾶ καὶ ἐπώδυνα ὄντα.

207) Ἀλλότρια σώματα ἐντὸς τοῦ κρανίου (σφαῖραι κλπ.)

* 208) Ἡ ὑπνοβασία ὑπευθύνως βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ πλοίου ἢ τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ αἰτούμενος ταύτην ναύτης καὶ ἐκθέτουσα τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς κινδύνους ἐπιβάλλοντας τὴν συνεχῆ τοῦ ναύτου ἐπίβλεψιν. Ἡ ἐν λόγῳ πάθησις δέον νὰ βεβαιωθῇ εἶτα διὰ μακρᾶς παρατηρήσεως ἐν Ν. Νοσοκομείῳ γνωμοδοτοῦντι προσηκόντως.

Εἰς πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις (ἁπλᾶς ἐγέρσεις ἐκ τῆς κλίνης μετὰ περιφορᾶς ἐν τῷ θαλάμῳ). ἡ ὑπνοβασία συνεπάγεται ἱκανότητα πρὸς στράτευσιν.

209) Αἱ ὑστερικαὶ παραλύσεις αἱ ἀπὸ μακροῦ χρονολογούμεναι καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἀτροφικῶν καὶ παραμορφωτικῶν διαταραχῶν ἐπιμόνων.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

** 115) Ἡ λίαν ἔκδηλος καὶ βαρεῖα ὑστερία ὡς καὶ ἡ βαρεῖα νευρασθένεια ἐπάγοντα ἀναβολὴν κατατάξεως.

Ὡς βαρεῖαι ὑστερίαι δέον νὰ θεωρῶνται ἀπὸ μακροῦ χρόνου χρονολογούμεναι ὑστερικαὶ παραλύσεις αἱ μὴ συνυπάρχουσαι μετὰ τροφικῶν διαταραχῶν ὡς καὶ αἱ μεγάλαι ὑστερικαὶ κρίσεις (ὑστεροεπιληψία) αἱ συχνάκις ἐπερχόμεναι καὶ εὐκόλως διὰ τῆς ὑποβολῆς προκαλούμεναι ὡς καὶ αἱ καταστάσεις τῆς ληθαργίας καὶ τοῦ διχασμοῦ τῆς προσωπικότητος. Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις οἱ ὑστερικοὶ εἰσὶν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν ὡς βαρεῖα δὲ νευρασθένεια θὰ θεωρῆται μόνον ἡ συνυπάρχουσα μετ' ἐκδήλων ἀλλοιώσεων τῆς θρέψεως, μεταβολῶν τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως, γαστροεντερικῶν διαταραχῶν, ἐντόνων ἀνωμαλιῶν τοῦ ὕπνου κλπ.

Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις αἱ νευρασθενεῖς τυγχάνουσιν ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ δύο τὸ πολὺ ἐτησίας ἀναβολὰς οἱ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς κρίνονται ἀνίκανοι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κατάστασίς των παραμένει ἡ αὐτὴ ἢ βοηθητικοὶ ἐὰν ἔχει πως βελτιωθῇ ἢ ἱκανοὶ πρὸς στράτευσιν ἐν περιπτώσει σημαντικῆς βελτιώσεως ἢ ἰάσεως.

116) Ἡ χρονίσασα ἀγχώδης νεύρωσις.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

210) Ἔκζεμα καὶ κηρίον, χρόνια, ἐκτεταμένα, ἐπίμονα καὶ ὑποκείμενα εἰς ὑποτροπὰς ἢ προκαλοῦντα λόγῳ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχάς.

** 211) Χρόνιος λειχήν, ψωρίασις καὶ ἰχθύωσις, μεγάλας ἐκτάσεις κατέχοντα καὶ ἀνίατα ὄντα, ὡς καὶ αἱ χρόνιαι ἀκμαί, ἡ σύκωσις λίαν ἔκδηλοι ἐδράζουσαι εἰς τὸ πρόσωπον καὶ παρέχουσαι εἰς τὸ ἄτομον ὄψιν λίαν εἰδεχθῆ.

** 212) Χρονία κνήφη τοῦ Hebra καὶ ἡ ἁπλῆ χρονία

117) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ἤτοι, ἔκζεμα καὶ κηρίον μὴ ἐκτεταμένοι, μηδὲ λίαν περιωρισμένοι, ἀλλὰ χρόνιοι καὶ δυσίατοι.

118) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις μὴ κατέχουσαι μεγάλας ἐκτάσεις, ἀλλὰ χρόνιαι δυσίατοι καὶ ὑποτροπιάζουσαι.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
κνήφη Pruerigo ὡς καὶ τὸ ἐξάνθημα Duhring, ὁ πέμφιξ καὶ αἱ στρεπτοκοκκιάσεις, σταφυλοκοκκιάσεις τοῦ δέρματος βαρεῖαι καὶ ἐπίμονοι συνοδευόμεναι ὑπὸ βαρείας ἀλλοιώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.	
** 213) Ὁ παρασιτικὸς ἀχώρ, ἡ τριχοφυτία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης καὶ ἡ μαδάρωσις (pellade) ἐὰν εἶναι λίαν ἐκτεταμέναι καὶ ἀνένδοτοι εἰς θεράπειαν.	* 119) Ἡ τριχοφυτεία, ὁ τριχοκείρας ἕρπης, ἡ μαδάρωσις ὅταν ὦσιν ἡσσονος ἐκτάσεως καὶ σοβαρότητος. Μικροῦ ὅμως βαθμοῦ οὖσαι καθιστῶσιν ἱκανοὺς τοὺς φέροντας ταύτας.
	120) Ἡ καθολικὴ ἀλωπεκία, ἡ φαλακρότης κατέχουσα μεγάλην ἔκτασιν. Ἐὰν ὅμως αὕτη εἶναι ἀπότοκος βαρείας πυρετικῆς καταστάσεως ἢ γενικῆς παθήσεως καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς στράτευσιν.
214) Ἡ διάχυτος σκληροδερμία.	122) Ἡ γνησία κερατίασις τῶν κώλων ὁσάκις ἐπιφέρει ἀξίας λόγου λειτουργικὰς διαταραχάς.
215) Βαρεῖαι ἢ ἐπίμονοι μορφαὶ τῆς φυματιώσεως τοῦ δέρματος (λύκος, ἑλκωτικὴ φυματίωσις κλπ.).	123) Λύκοι φυματιώδους φύσεως μικρᾶς ἐκτάσεως.
216) Πᾶσαι ἐν γένει αἱ χρόνιοι δυσίατοι καὶ ὑποτροπιάζουσαι νόσοι τοῦ δέρματος αἱ μὴ ὑποχωροῦσαι εἰς εἰδικὴν καὶ παρατεταμένην θεραπείαν, συνεπαγόμεναι ἐντόνους λειτουργικὰς διαταραχὰς μετὰ ἐκδήλου καταβολῆς τῆς θρέψεως.	124) Πᾶσαι ἐν γένει αἱ χρόνιαι δυσίατοι καὶ ὑποτροπιάζουσαι νόσοι τοῦ δέρματος αἱ μὴ ὑποχωροῦσαι εἰς εἰδικὴν καὶ παρατεταμένην θεραπείαν, συνεπαγόμεναι ἀξίας λόγου λειτουργικὰς διαταραχάς.
117) Νόσος τοῦ Reklinhausen (καθολικὴ ἰνομάτωσις τοῦ δέρματος, μετὰ μελαγχρωστικῶν σπίλων καὶ ἀνεπαρκοῦς πνευματικῆς ἀναπτύξεως).	125) Ὑπερίδρωσις ποδὸς ἔντονος, καθιστῶσα λόγῳ τῶν ἑλκώσεων τοῦ ποδὸς δυσχερῆ τὴν ὑπόδησιν καὶ τὴν βάδισιν.
ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΑΣΕΩΣ	
218) Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 8 διοπτριῶν ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁσάκις συνοδεύεται ὑπὸ σπουδαίων καὶ ἐκτεταμένων ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς ἀμφιβληστροειδοῦς). Ὁ βαθμὸς τῆς μυωπίας μετρεῖται κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ἐμφανίζοντα τὴν μεγαλυτέραν μυωπίαν μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ.	126) Μυωπία ἀνωτέρα τῶν 5 διοπτριῶν μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν μυωπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ, ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τοῦ ἑνὸς μόνου ὁσάκις δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἀλλοιώσεων τοῦ βυθοῦ (χοριοειδοῦς ἀμφιβληστροειδοῦς) ἢ συνοδεύεται ὑπὸ ἀσημάντων καὶ μὴ ἐκτεταμένων τοιούτων.
	127) Ἡ ὑπερμετρωπία ἀνωτέρα τῶν 4 διοπτριῶν ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν ἕνα μόνον μετρουμένη κατόπιν ἀτροπινισμοῦ κατὰ τὸν ὑπερμετροπικώτερον μεσημβρινὸν τοῦ βολβοῦ.
	128) Ὁ ἀστιγματισμὸς (μυωπικὸς, ὑπερμετροπικὸς, μικτὸς, σύνθετος καὶ ἀνώμαλος) ἀνώτερος τῶν τριῶν διοπτριῶν ὅταν ἀφορᾷ ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἕνα μόνον.
219) Ἡ τελεία ἢ ἐκτεταμένη καταστροφὴ τοῦ ἑνὸς ἢ πλειόνων βλεφάρων, ἢ αἱ ἐλαττωμάτικαὶ οὐλαὶ αὐτῶν ὁσάκις ἐκ τῶν βλαβῶν τούτων ὑπόκειται εἰς ἀλλοιώσεις ἢ κακώσεις ὁ σκληρὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις τῶν παθήσεων τούτων δι' ἐγχειρίσεων ἢ λόγῳ τῆς φύσεως καὶ ἐκτάσεως αὐτῶν δὲν κρίνονται ἐγχειρίσιμοι.	129) Αἱ αὐταὶ παθήσεις ὅταν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἐγχειρίσεων καταλείπουσι μετρίαν διατάραξιν τῆς λειτουργίας τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.
220) Τὸ ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ συμβλέφαρον τὸ ἐντροπιον, τὸ ἐκτρόπιον καὶ ἡ τριχίασις ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁσάκις αἱ παθήσεις αὗται παραβλάπτουσι σπουδαίως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἴασις αὐτῶν μετὰ εἰδικὴν θεραπείαν ἢ ἐγχείρισιν.	130) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
221) Πᾶς ὄγκος ἐξωφθάλμιος ἤτοι ἑδράζων ἐπὶ τοῦ ἐπιπερυκότος, τοῦ σκληροῦ, τοῦ κερατοειδοῦς, τοῦ καυθοῦ τῆς ἐγκανθίδος καὶ τῶν βλεφάρων ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁσάκις διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρίσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἴασις ἢ βελτίωσις ἐπιτρέπουσα τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν βλεφάρων ἢ τῆς ὁράσεως.	131) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
222) Ὄγκοι ἢ κύστεις τῶν τοιχωμάτων τοῦ κόγχου ἀμφοτέρων ὀφθαλμῶν μὴ ἐγχειρίσιμοι ἢ καίτοι ἐγχειρισθέντες ἀπέλιπον συνώδεις διαταραχὰς τῆς λειτουργίας τοῦ ὀφθαλμοῦ.	132) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.

223) Αἱ χρόνιαι ὀστεΐτιδες μετ' ἐκθήλου παραμορφώσεως καὶ αἱ ὀχληραὶ καὶ ἐκτεταμέναι προσφύσεις τοῦ βολβοῦ μετὰ τοῦ κόγχου.

224) Οἱ κακοήθεις ὄγκοι τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁπουδήποτε καὶ ἂν ἑδράζουσιν.

225) Ἡ πτῶσις τῶν ἄνω βλεφάρων ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν καλύπτωνται αἱ κόραι διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπιτυγχάνεται ἀνάλογος ὕψωσις.

226) Ὁ πεπαλαιωμένος καὶ ἀνίατος βλεφαρόσπασμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

227) Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

228) Τὰ ὀξέα τραχώματα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν συνυπάρχουσι βαρεῖαι παθήσεις τοῦ κερατοειδοῦς ἐν ἐξελίξει (πανώδης κερατῖτις), ἐν ἐλλείψει τούτων λαμβάνει ὁ πάσχων ἀναβολὴν κατατάξεως ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν μεθ' ὃ ἐὰν ἡ πάθησις ἐπιμένῃ εἰσάγεται εἰς Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς θεραπείαν δυναμένην νὰ παραταθῇ μέχρις ἓξ μηνῶν μεθ' ὃ κατατάσσεται καὶ ὑπηρετεῖ ὡς οἱ ὑπὸ χρονίων τραχωμάτων πάσχοντες.

Τὰ χρόνια οὐλώδη τραχώματα ὅταν συνυπάρχωσι βαρεῖαι παθήσεις τοῦ κερατωειδοῦς ἐν ἐξελίξει.

Τὰ χρόνια οὐλώδη τραχώματα ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ παθήσεων τοῦ κερατοειδοῦς, κατατάσσονται εἰς ὑπηρεσίας ξηρᾶς ἐκτὸς τῶν εἰδικοτήτων τοῦ θερμαστοῦ, ἐσχαρέως, Ναυτομηχανικοῦ, σκοπευτοῦ καὶ σηματωροῦ, ἁπάντων τῶν τραχωματικῶν στρατονιζομένων καὶ ἐνδιαιτωμένων κεχωρισμένως εἴς τινα ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἐγγὺς τοῦ Ναυτικοῦ Νοσοκομείου Ναυστάθμου, ἵνα ὦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν.

229) Τὸ πτερύγιον καταλαμβάνον τὸ κέντρον τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

230) Θόλωσις οἱασδήποτε τοῦ κερατοειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, οἱασδήποτε αἰτίας ἀλλὰ μόνιμος καὶ ἐκτεταμένη καλύπτουσα τὸ πλεῖστον τῶν κορρῶν.

231) Ὁ ἐπίσημος κερατόκωνος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

232) Τὰ πρόσθια σταφυλώματα τοῦ σκληροῦ ἢ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ προσθία σκληροχοριοειδῖτις.

233) Αἱ πρόσθιαι συνέχειαι τῆς ἰρίδος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιφέρουσαι ἐκτόπισιν ἢ παραμόρφωσιν τῆς κόρης ὡς καὶ αἱ ὀπίσθιοι τοιαῦται ὅταν ὦσι κυκλικαὶ ἀφορῶσαι ὁλόκληρον τὸ κορικὸν χεῖλος ἢ εἶναι πολλαπλαῖ.

234) Ἡ συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος ἀνιριδία ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

235) Πᾶς ὄγκος ἐνδοφθάλμιος ἤτοι τῆς ἰρίδος, τοῦ ἀκτινωτοῦ σώματος, τοῦ χοριοειδοῦς τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.

133) Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

134) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

135) Ὁ ἀνίατος λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

** 136) Ἡ χρονία βλεφαραδενῖτις συνοδευομένη ὑπὸ ἑλκώσεως, παχύνσεων τῶν βλεφάρων πτώσεως τῶν βλεφαρίδων τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν κατόπιν ἐπιμόνου θεραπείας δὲν ἐπετεύχθη ἴασις.

137) Ἡ χρονία πυώδης δακρυοκυστῖτις τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν διὰ θεραπείας ἢ ἐγχειρήσεως δὲν ἐπεύχθη ἡ ἴασις.

139) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

140) Ὁ ἕτονος νυσταγμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

141) Ὁ μόνιμος καὶ ἰσχυρὸς συγκλίνων ἢ ἀποκλίνων στραβισμὸς τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

142) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

143) Ὁ ἐπίσημος κερατόκωνος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

144) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

145) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

146) Ἡ ἀνιριδία καὶ ἡ ἐκτεταμένη ἰριδοδιάλυσις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

147) Τὰ συγγενῆ ἢ τραυματικὰ κολοβώματα τῆς ἰρίδος τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

148) Αἱ αὐταὶ ὡς ἔναντι παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι σωματικὴν ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν.	ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β. Νοσήματα καὶ βλάβαι ἐπαγόμεναι τὴν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. χρησιμοποίησιν.
236) Ἡ τελεία ἢ ἀτελὴς ἐκτόπισις τοῦ φακοῦ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	149) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
237) Ἡ ἔλλειψις τοῦ φακοῦ (ἀφακία) κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	150) Ἡ αὐτὴ ὡς ἔναντι πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
238) Τὸ ὑπόχυμα τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν εἶναι τέλειον ἢ ὅταν καταλαμβάνῃ τὸ κέντρον τοῦ φακοῦ ὡς καὶ αἱ θολώσεις τούτων.	151) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
239) Ἡ ὁλικὴ αἱμορραγία καὶ αἱ θολερότητες τοῦ ὑαλώδους σώματος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς πολλαὶ πεπαλαιωμέναι καὶ ἀνθιστάμεναι εἰς ἐπίμονον θεραπείαν.	152) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
240) Τὸ ἐκτεταμένον κολόβωμα τοῦ χοριοειδοῦς ἢ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἢ καὶ τῶν δύο τούτων χιτώνων καὶ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	153) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
141) Ἡ ἔλλειψις μελαχρωστικῆς (Ἀλβινισμὸς ἢ Λευκωθισπία) τοῦ βυθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.	
242) Αἱ ἐκτεταμέναι καὶ προϊοῦσαι χοριοειδῖτιδες ἢ ἀμφιβληστροειδῖτιδες ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	154) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
243) Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	155) Ἡ ἀποκόλλησις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
244) Τὸ πρωτοπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.	156) Τὸ δευτεροπαθὲς γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
245) Αἱ πάσης φύσεως ὀπτικαὶ νευρίτιδες ὡς καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.	157) Αἱ αὐταὶ παθήσεις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
246) Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τοῦ ἑνὸς μόνον ὅταν φέρῃ συγχρόνως καὶ κατὰ τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν πάθησιν λόγῳ τῆς ὁποίας δέον νὰ ταχθῇ εἰς τὸν πίνακα Β ἢ ἀνωμαλίαν τῆς διαθλάσεως βαθμοῦ διαλαμβανομένου εἰς τὰ σχετικὰ ἐδάφια τοῦ πίνακος Β.	158) Ἡ ἐξόρυξις ἢ ἀτροφία ἢ ἀπώλεια τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς εἶναι ὑγιής.
247) Ἡ συμπαθητικὴ ὀφθαλμία.	
248) Ὁ χρόνιος καὶ ἀνίατος ἐξόφθαλμος ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν κατὰ τὴν κλείσιν τῶν βλεφάρων οἱ βολβοὶ δὲν καλύπτωνται τελείως.	159) Ἡ αὐτὴ πάθησις τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.
249) Αἱ κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς αἰτίας μόνιμοι παραλύσεις τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐπισήμου καὶ ἐμμόνου διπλωπίας.	
250) Ἡ συμπτωματικὴ ἡμεραλωπία μετ' ἀλλοιώσεως τῆς μελαγχρωστικῆς τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.	
ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΟΗΣ	
251) Ἡ σημαντικὴ ὑπερτροφία καὶ δυσμορφία τῶν ὠτικῶν χόνδρων οἱ ἐπ' αὐτῶν λίαν εὐμεγέθεις ὄγκοι, αἱ χρόνιαι αὐτῶν ἐξελκώσεις κακῆς φύσεως. Ἡ ὁλικὴ ἀπώλεια τῶν ὠτικῶν χόνδρων ἐπιφέρουσα ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.	160) Ἡ ἀπώλεια τοῦ χόνδρου ὠτός τινος καὶ αἱ παραμορφώσεις αὐτοῦ αἱ συνεπαγόμεναι εἰδεχθῆ δυσμορφίαν.
252) Αἱ συγγενεῖς ἢ ἐπίκτητοι ἀτρησίαι ἀμφοτέρων τῶν ἀκουστικῶν πόρων ἡ ἀπόφραξις καὶ ἡ ἐκτροπὴ τούτων ἐὰν ἐπάγωνται τελείαν ἀπώλειαν τῆς ἀκοῆς.	161) Ἡ συγγενὴς ἀτρησία ἢ ἐπίκτητος ἀπόφραξις τοῦ ἑνὸς ἀκουστικοῦ πόρου συνεπαγομένη μονόπλευρον κώφωσιν.
253. Ἡ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις μονόπλευρος ἢ ἀμφίπλευρος μετὰ βαθειῶν ἀλλοιώσεων (ὀστεΐτιδος, πολυπόδων, χολοστεατώματος κλπ.) τῆς τυμπανικῆς κοιλότητος ἢ τῶν παρατυμπανικῶν κοιλοτήτων ἐὰν ἀποτύχωσι τὰ οἰκεῖα θεραπευτικὰ μέσα.	162) Ἡ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις μονόπλευρος ἢ ἀμφίπλευρος μετὰ διατρήσεως τοῦ τυμπάνου καὶ βλεννοπυώδους ἐκρίσεως μονίμου ἢ παροδικῆς μὴ συνοδευομένης ὑπὸ τῶν ἐναντι ἀλλοιώσεων συνεπαγομένη ὅμως ἐξασθένησιν τῆς ἀκοῆς.
254) Αἱ νεκρώσεις τῶν κροταφικῶν ὀστῶν καὶ ἰδίως τῶν μαστοειδῶν κυψελῶν ἀπότοκοι χρονίων μέσων πυωδῶν ὠτίτιδων ὡς καὶ αἱ μετατραυματικαὶ καὶ μετεγχειρητικαὶ τοιαῦται.	
255) Ἡ διπλῆ κώφωσις ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα.	163) Ἡ ἀμφίπλευρος βαρυκοΐα αἰσθήπτου φύσεως ὡς καὶ ἡ μονόπλευρος κώφωσις ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα.
256) Ἡ κωφεύτης ἀναμφισβητήτως βεβαιωθεῖσα.	
257) Βαρεῖα μορφὴ νόσου τοῦ Meniere προσηκόντως βεβαιωθεῖσα μὴ ὑποχωροῦσα εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θεραπείαν.	

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.